

ویژه شماره اول ماه مه روز جهانی کارگر

برگزاری یک مه کسرترو و باسکوه در شهرهای مختلف

صفحه ۲

Iran: May 1, 2022

یک اول مه یادماندنی دیگر را رقم زدیم

کاظم نیکخواه، صفحه ۳

در مورد روز جهانی کارگر امسال

گفتگو با شهلا دانشفر در ویژه برنامه روز جهانی کارگر در کانال جدید

صفحه ۵

نگاهی مختصر به اول مه در خارج کشور

یک سوال از سیاوش مدرسی دبیر تشکیت خارج کشور حزب

کمونیست کارگری، صفحه ۴

این روز را بنحاطر بسازید؛ اول مه ۱۴۰۱

یاشار سهندی، صفحه ۴

پیامهای ارسال شده به برنامه ویژه آنلاین حزب کمونیست کارگری به مناسبت روز جهانی کارگر

صفحات ۶-۹

معلمان خواستار آزادی همکاران بازداشتی خود هستند

اخباری از اعتراضات معلمان برای آزادی همکاران دربند، صفحه ۲۶

کارگر کمونیست

درباره مسائل جنبش کارگری

حزب کمونیست کارگری ایران

سردبیر: شهلا دانشفر

shahla.daneshfar2@gmail.com

۲۲۵

۱۲ اردیبهشت ۱۴۰۱

۲ مه ۲۰۲۲

چهارشنبه ها منتشر میشود

قطنامه هادیانه های روز جهانی

کارگر

برگرفته از مدیای اجتماعی

صفحات ۱۲-۱۸

برنامه ویژه تدارک اول مه با

موفقیت برگزار شد

کمپین برای آزادی کارگران

زندانی

صفحات ۱۹-۲۴

شورای کارگری، مجمع نمایندگان

کارگری

برگرفته از مدیای اجتماعی

صفحه ۲۴

برگزاری یک اول مه گسترده و باشکوه در شهرهای مختلف

ما، "معلم زندانی آزاد باید گردد"، "معلم داد بزن، حقتو فریاد بزن"، "آموزش رایگان حق مردم ایران"، "فریاد فریاد از این همه بیداد"

در تجمعات این روز بنرهای اعتراضی و پوسترهای معلمان بازداشت شده توجه ها را بخود جلب میکنند. از جمله بنرهای محوری این تجمعات عبارت بودند از: "معلم زندانی آزاد باید گردد"، تحصیل رایگان برای مردم ایران، "درمان رایگان، برای همه"، "تجمع اعتراضی معلمان و بازنشستگان به نابرابری ها"، "نه به کالایی شدن آموزش"، "اجرای همسان سازی بدون حقه بازی"، "اجرای رتبه بندی حق مسلم ماست".

گفتنی است که علاوه بر برگزاری مراسم روز جهانی کارگر در کف خیابان، کارگران، معلمان، بازنشستگان، نهادهای دفاع از حقوق زن، حقوق کودک، نهادهای چون کانون نویسندگان با قطعنامه ها و بیانیه های جمعی و یا مستقل روز جهانی کارگر را گرامی داشتند. این قطعنامه ها محور های مشترکی داشتند و از جمله بر این خواسته ها تاکید داشتند: افزایش حداقل دستمزد به میزان ۱۶ میلیون تومان در ماه و اینکه مزد هیچ کارگری نباید کمتر از آن باشد، برچیده شدن حجاب اجباری و تمامی قوانین تبعیض آمیز نسبت به زنان، برابری کامل و بی قید و شرط حقوق زنان و مردان در تمامی عرصه های زندگی اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و خانوادگی، پایان دادن به امنیتی کردن اعتراضات سیاسی، صنفی و مدنی، لغو مجازات اعدام و شلاق، لغو کلیه احکام صادره علیه فعالان کارگری، معلمان و دیگر جنبش های آزادی خواه و برابری طلب و آزادی بی قید و شرط همه کارگران، معلمان و فعالان سیاسی و اجتماعی در بند، آموزش رایگان در تمام سطوح و درمان رایگان برای همه، داشتن حق مسکن و بیمه بیکاری برای تمام جویندگان کار و کارگران بیکار، انحلال شرکت های پیمانکاری و واسطه ای، حق تشکل، تجمع، اعتراض، اعتصاب،

صفحه ۳

کردند. در تهران که حکومت با نیروی انتظامی وسیعی مقابل مجلس اسلامی را قرق کرده بود و فضای امنیتی سنگینی حاکم بود تعدادی از معلمان خود را به یکی از پارکهای شهر رساندند و با بر

صدای رسا ابراز کردند. این جواب کوبنده ای بود به دستگیریها و سرکوبگریهای حکومت و مفتخوران حاکم. در این تجمعات حضور زنان در صف سخنرانان، شعار دهندگان و در جمعیت برجسته بود. در هفت تپه این کانال داغ اعتراضات

اول مه امسال تاریخی بود. اول مه امسال نمادی از اتحاد کارگران، معلمان، بازنشستگان و بخش های مختلف جامعه بود که علیرغم سرکوبگریهای حکومت و دستگیریهای گسترده، به طور سراسری برگزار شد. فراخوان برگزاری روز جهانی کارگر را معلمان و بازنشستگان دادند و کارگران و بخش های دیگر حمایت خود را از این فراخوانها اعلام داشتند. حکومت تلاش کرد با دستگیری ها و احضار کردن ها و تهدید کردنها جلوی برگزاری مراسم این روز را بگیرد اما نتوانست. پیام اول مه امسال آشکارا این بود که علیرغم سرکوبگری های حکومت، جامعه ایستاده است و از خواسته های کوتاه نمی آید. معلمان و بازنشستگان در تهران به تجمع در مقابل مجلس اسلامی و در شهرهای مختلف به تجمع در مقابل مراکز آموزش و پرورش و تأمین اجتماعی فراخوان داده بودند. از شهرها و مناطق مختلف نیز معلمان پیام همبستگی داده و اعلام کرده بودند که "همه می آیم". در این روز بنا به گزارشات تاکنون منتشر شده، تجمعات معلمان و بازنشستگان با همراه شدن فعالین کارگری و خانواده های دانش آموزان و مردم معترض در شهرهای تهران، اصفهان، اراک، خمینی شهر، دلفان، نورآباد، کرمانشاه، البرز، کرج، سقز، نورآباد / فارس، خمینی شهر، شیراز، الیگودرز، بوشهر، یزد، هرسین، دلفان، دهدشت، لنگرود، سنندج، شوشتر، اسلامآبادغرب، دهگلان، یاسوج، گچساران، اردبیل، سقز، لاهیجان، شهرضا، ایذه، تبریز، اهواز، قیر و کارزین، رستم و ممسنی، و مسجد سلیمان، تنکابن، تربت حیدریه، قزوین و خرم بید برگزار شد.

بدین ترتیب امروز اول ماه مه، روز جهانی کارگر حرکت باشکوه و گسترده ای در سراسر کشور به جریان افتاده و بخشهای مختلف کارگری با شعارها و بیانیه ها و سخنرانی ها یک بار دیگر همبستگی و اتحاد سراسری خود را برای مبارزه با ستمگران و مفتخوران حاکم و برای یک جامعه انسانی و بدون استثمار با

اول مه روز جهانی کارگر

برگزاری یک اول مه گسترده و باشکوه در شهرهای مختلف

دست گرفتن بنرهای اعتراضی خود و پوسترهایی از معلمان زندانی این روز آزادیخواهی و برابری را گرامی داشتند.

در بوشهر نیروهای سرکوبگر انتظامی، صبح این روز با یورش به تجمع معلمان تعدادی از آنها را همراه با ضرب و شتم دستگیر کردند. تا این لحظه هویت حمید خجسته، اردشیر صیادی، یوسف صیادی، فریدون شفیعی، محمود ملاکی و محسن عمرانی از معلمان دستگیر شده در بوشهر، مشخص شده است.

در شهرهای دیگر نیز از جمله در سنندج، شوشتر، اسلام آباد غرب، شیراز، هشتگرد و دهگلان حضور نیروی انتظامی و امنیتی گسترده بود و جو مقابل آموزش و پرورش بسیار امنیتی بود.

در هشتگرد عرفان قانعی از فعالین کارگری شهر به صورت تلفنی مورد تهدید برای عدم حضور در تجمعات روز جهانی کارگر قرار گرفت.

تجمعات در این روز بزرگ بود و از جمله در سنندج علیرغم فضای امنیتی، جمعیت زیادی شرکت داشتند.

شعارهای برجسته تجمعات این روز عبارت بودند از: "کارگر، معلم، دانشجو، اتحاد، اتحاد"، "معلم، منزلت، آزادی، عدالت"، "نگ ما، ننگ ما، وزیر الدنگ

نیز کارگران بر روی سنگر همیشگی خود و با افراشتن بنر گرامی داشت روز جهانی کارگر این روز را گرامی داشتند. ابراهیم عباسی یکی از سخنرانان این مراسم بود و بر مطالبات پاسخ نگرفته کارگران اشاره کرد و بر ادامه مبارزه تاکید نمود. یک صحنه باشکوه این مراسم فریاد لعنت بر ستمگران هنگام سخنرانی ابراهیم عباسی بود. کارگران فریادزدند: "لعنت بر ستمگر"، "لعنت بر کسی که به طرح صیانت رای بدهد"، "لعنت بر ضد کارگر"، "لعنت بر کسی که بر ضد منافع کارگری و جمعی تصمیم بگیرد". یوسف بهمنی یکی دیگر از کارگران در سخنرانی خود ادامه مبارزه و خواسته های کارگران هفت تپه و همبستگی کارگران را مورد پافشاری قرار داد. بر روی بنر بزرگ کارگران نوشته شده بود: اول مه روز جهانی کارگران برای رهایی از رنجها". بنا به گزارشات کارگران هفت تپه از اسماعیل بخشی بعنوان کارگر نمونه قدردانی کردند و همچنین بر آزادی سپیده قلیان یار هفت تپه و مخومه اعلام شدن پرونده فرزانه زیلابی وکیل خود تاکید کردند و از آنها قدردانی کردند. کارگران نیشکر هفت تپه با شعار "سیسمونی ترکی باف، سهم نوه قالیباف" به حاکمین و دزدان حاکم اعلام انزجار

انسانی حکومت اسلامی و بیش از چهل سال جنایت علیه مردم، ما خواهان بایکوت جهانی این حکومت هستیم. و این کارزار را در سطح دنیا به پیش میبریم. کارگران در ایران و شماری از اتحادیه های کارگری دنیا از این خواست ما حمایت کرده اند.

ما از همه معلمان و کارگران میخواهیم که از این کارزار پشتیبانی کنند. این یک گام مهم در سرنوشتی این حکومت است. حکومتی که کارنامه ای طولانی در جنایت و توحش دارد و هر روز حقوق پایه ای شهروندان را زیر پا میگذارد نباید در نهادهای کارگری و بین المللی جایی داشته باشد. چنین حکومتی همچون رژیم آپارتاید آفریقای جنوبی در قرن گذشته باید بایکوت و منزوی شود و با انقلاب و مبارزه ما مردم به زباله دان انداخته شود. زنده باد اول ماه مه

اسلامی حاکم است، روزی نیست که چندین اعتصاب و اعتراض برای بهبود زندگی و معیشت توسط بخشهای مختلف طبقه ما صورت نگیرد. کارگران فقر و بی ثامینی و نپرداختن حقوقها و کار کودکان و دستمزدهای زیر خط فقر و زندان و دستگیری را نمی پذیرند. کارگران نه فقط خواستار بهبود شرایط کار و زندگی خود هستند، بلکه خواستار تحول در کل جامعه هستند. بطور واقعی کارگران در تجربه عملی خود به این نتیجه رسیده اند که کارگر آزاد نمیشود مگر اینکه کل جامعه را آزاد کند. مبارزه اکنون در این سطح است. یعنی برای رهایی کل مردم از شر حکومت اسلامی و کل سیستم غیر منطقی سرمایه داری و ایجاد یک جامعه آزاد و برابر و انسانی که تک تک افراد و شهروندان در آن در رفاه و برابری و منزلت زندگی کنند.

کارگران و معلمان و بازنشستگان در جدال هر روزه خود با مفتخوران حاکم مدام تاکید میکنند که فاصله طبقاتی و امتیازات طبقاتی یک اقلیت مفتخور را نمی پذیرند. دیکتاتوری و سرکوب و زندان را نمی پذیرند. ستم بر زنان را قبول ندارند. و خواهان زیر و رو شدن کل این سیستم ضد انسانی هستند.

با توجه به سیاستهای بغایت ضد

یک اول مه یادمانی دیگر را رقم زدیم

کازم نیکخواه

تعیین یک روز بنام روز جهانی کارگر در سال ۱۸۸۹ تا کنون، جدالهای عظیمی در دنیا میان کارگران و سرمایه داران و دولتپاشان صورت گرفته است. مبارزه طبقاتی حاد، دردناک و بدون توقف و همه جانبه ای در تمام کشورها توسط کارگران در دفاع از زندگی و معیشت و شرایط کار و مقابله با تعرضات سرمایه داران به جریان افتاده است. با این مبارزه ما جهره دنیا را عوض کرده ایم. ساعت کار، شرایط کار، ایمنی محیط کار، قوانین کار، بسیار تغییر کرده است. نه فقط شرایط کار خودما، بلکه کل سیمای سیاسی جوامع با مبارزات ما عوض شده و بهبودهای زیادی در زندگی همه مردم صورت گرفته است. طبقه ما متأسفانه قربانیان بسیاری در این مبارزه داده است و من اینجا به همه جانبختگان راه آزادی طبقه کارگر درود میفرستم و یادشان را گرامی میدارم. ما کارگران راه درازی جلو آمده ایم. اما میدانیم که در عین حال راه درازی در پیش داریم. سرمایه داری یک سیستم غیر منطقی و غیر انسانی و ضد کارگری است. کارگران همه ثروتها را تولید میکنند و همچنان محرومترین و بی حقوقترین بخش جامعه هستند. این وضعیت را ما قبول نداریم و تا پایان دادن کامل به این سیستم غیر منطقی و غیر انسانی مبارزه ما در سراسر جهان ادامه خواهد یافت.

در ایران که یک دیکتاتوری وحشی و متحجر و مذهبی سرمایه داری، حکومت

تجمعات و گردهمایی ها و بیانیه های اول مه امسال در ایران، بیانگر یک اتحاد و پیشروی مهم در جنبش کارگران و معلمان و بازنشستگان و مردم معترض است. در شهرهای متعددی در این روز بنا به گزارشات تاکنون منتشر شده، تجمعات اول مه با همراه شدن فعالین کارگری و خانواده های دانش آموزان و مردم معترض برگزار شد. از جمله در مناطق و شهرهایی نظیر تهران، اصفهان، اراک، خمینی شهر، دلفان، نورآباد، کرمانشاه، البرز، کرج، سقز، نورآباد / فارس، خمینی شهر، شیراز، الیگودرز، بوشهر، یزد، هرسین، دلفان، دهدشت، لنگرود، سنندج، شوشتر، اسلامآبادغرب، دهگلان، یاسوج، گچساران، اردبیل، سقز، لاهیجان، شهرضا، ایذه، تبریز، اهواز، قیر و کارزین، رستم و ممسنی، و مسجد سلیمان، تکاب، تربت حیدریه، قزوین و خرم بید مراسم اول مه با شرکت وسیع کارگران و مردم را شاهد بودیم. به این ترتیب امسال یک اول مه بیاد ماندنی را علیرغم دستگیریها و سرکوبگریهای حکومت رقم زدیم و دور نیست روزی که اتحاد ما، حاکمین مفتخور و بی خاصیت سرمایه را به جایی که سزاوار آن هستند یعنی زباله دان تاریخ راهی کند.

حقیقت اینست که در پشت تاریخ اول مه یک دنیا مبارزه و تلاش طبقه ما، طبقه کارگر قرار دارد. از ابتدای تصمیم به

برگزاری یک اول مه...

قطعنامه های روز جهانی کارگر بطور واقعی پلاتفرم یک تحول اساسی و انسانی در جامعه است. و میتواند سرآغازی برای اتحاد جنبش های مختلف اجتماعی و در پیشاپیش آن طبقه کارگر باشد. حزب کمونیست کارگری به همه رهبران و فعالین کارگری و معلمان و بازنشستگان و سازماندهندگان روز جهانی کارگر درود میفرستد و برای آزادی فوری و بدون قید و شرط بازداشت شدگان روز جهانی کارگر تلاش خواهد کرد.

زنده باد اول مه روز جهانی کارگر

حزب کمونیست کارگری ایران

۱۱ اردیبهشت ۱۴۰۱، ۱ مه ۲۰۲۲

تحت و آزادی بیان و عقیده و مطبوعات، پرداخت فوری مطالبات معوقه، همراه با خسارت دیرکرد و تصویب قانونی برای جرم انگاری عدم پرداخت حقوق و مزایا، ممنوعیت کار کودکان کمتر از ۱۶ سال و داشتن حق زندگی شایسته و انسانی برای کودک، رفع هرگونه تبعیض جنسیتی، عقیدتی، ملی و قومی در محیط کار و در جامعه، به رسمیت شناخته شدن حق شهروندی برای مهاجرین افغانستانی و دیگر مهاجران و منع هرگونه اعمال تبعیض آمیز علیه آنان. هرگونه برخورد مهاجر ستیز با اتباع خارجی باید جرم تلقی گردد. پایان دادن به سرکوب و تحقیر و تبعیض علیه دگرباشان جنسی در محیطهای کار و تحصیل.

جمعه ۹ اردیبهشت ۱۴۰۱ - ۲۹ آوریل ۲۰۲۲
ساعت ۵ عصر اروپای مرکزی - ۷:۳۰ عصر ایران

KANAL JADID
کانال جدید

۰۰۴۶۷۲۲۸۰۷۰۵۲
www.kanaljaidid.com

بخش مستقیم در یوتیوب است و یاهست
اینستاگرام، توئیتر، تلگرام، فیسبوک، یوتیوب

این روز را بنام پدر بسازید؛ اول مه ۱۴۰۱

نگاهی مختصر به اول مه در خارج کشور یک سوال از سیاوش مدرسی دبیر تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست کارگری

خبری خود تلاش کردیم صدای اعتراض معلمان و کارگران و بازنشسته‌ها در افکار عمومی باشیم. ما همدوش با اعتراضات و فریاد دادخواهی در تظاهرات ۱۱ اردیبهشت در ایران، خواهان آزادی زندانیان سیاسی و مخصوصاً آزادی

گروگانهای جنبش کارگری و معلمین از زندانهای رژیم جور و جهل اسلامی سرمایه در ایران شدیم. از جمله از شرکت فعالین حزب در کشورهای سوئد از شهرهای استکهلم، مالمو، یوتبری و بوروس، در فنلاند در شهر هلسینکی، در کشور دانمارک از شهر کپنهاگ، در آلمان از شهرهای کلن، فرانکفورت، هانوفر، کاسل، لایپزیک و در شرق و غرب کانادا از تورنتو و ویکتوریا گزارش دریافت کرده ایم. گفتنی است که در کنار در کنار تظاهرات اول مه مراسم جشن اتحاد و همبستگی مبارزاتی نیز برگزار شد و فعالین حزب در آنها حضور فعال داشتند. گزارشهای تصویری این مراسمها در برنامه پخش مستقیم تلویزیون کانال جدید هم همزمان پخش شد.

همبستگی و اتحاد مبارزاتی جنبش کارگران با جنبش معلمان و بازنشستگان برای همه ما نوید دورانی تازه در مبارزه برای رهایی جامعه از چنگال این هیولای فساد و جنایت اسلامی در ایران است. نوید اتحاد هرچه بیشتر اجتماعی و سرنوینی نظام ضد بشری اسلامی ایست. نبض و صدای ما با نبض و صدای جنبش آزادیخواهان و برابری طلبانه، رادیکال و حق طلبانه مردم میزند، ما خود بخش جداناپذیری از این جنبش هستیم. زنده باد اتحاد و همبستگی ما!

کارگر کمونیست: روز گذشته اول مه روز جهانی کارگر بود. تصویر اولیه شما از این روز در سطح جهان چیست و پیام و تاکیدات شما به عنوان دبیر تشکیلات حزب کمونیست کارگری در خارج کشور در تظاهرات های این روز چه بودند؟

سیاوش مدرسی: اجازه میخوام اول ماه مه روز همبستگی و اعتراض جهانی طبقه کارگر در جهان را به شما و تک تک خوانندگان شما تبریک بگویم. امسال اول ماه مه در شرایط ویژه‌ای در سطح جهان برگزار شد. گرانی سرسام آور! گسترش فقر در کنار ثروت‌اندوزی‌های بی‌سابقه، جنگ اکرانین و تحمیل هزینه‌های آن به معیشت مردم رنگ و بو و توسعه و عمق بیشتری به تظاهراتهای روز جهانی کارگر داده بود. در این روز بسیج پلیس در برلین و پاریس بی‌سابقه بود و گزارشات از درگیری بین تظاهرکنندگان و پلیس در فرانسه، آلمان، ترکیه و کره جنوبی خبر میدهند.

در تظاهراتهای روز جهانی کارگر، کارگران، طرفداران محیط زیست، دانشجویان، جنبش‌های برابری طلبی، فمینیستها، ترنس جندها و آنارشئیستها بطور گسترده‌ای شرکت داشتند و بعضاً تظاهراتها تا پاسی از شب ادامه داشت.

حضور تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست کارگری ایران در تظاهراتهای این روز فراتر از سنت هرساله بود. به این معنا که ما همصدا با جنبش سراسری کارگران، معلمان، بازنشستگان و کل مردم به تنگ آمده در ایران، در شهرها و کشورهای مختلف با حمل پرچم و پلاکادهای بزرگ و توزیع اطلاعیه های

دستگیری برخی همکاران، امروز یکشنبه ۱۱ اردیبهشت خیلی فجیع بود. یکی پیراهنش پاره و خودش زخمی شد. یک همکار خانم، چهار دست و پایش را گرفته به زور وارد ون نیروی پلیس کردند. وسایلی که در دستش بود شکست و پراکنده و دستش زخمی شد.

به فرارگاه پلیس امنیت که رسیدیم تعداد بیشتری دیدیم. شاید ۵۰ نفر بودیم. شاغل و بازنشسته، تعدادی کنشگر کارگری و یک دانشجو، عابرن دستگیر شده، دو راننده تریلی، و کاسب هم کنار ما بودند. تور ماموران، صید فراگیر کرده بود. همه بازداشت شده ها که عموماً سالمند بودند باید در حیاط و پناه اندکی سایه و آفتاب انتظار می کشیدند. حتی برای دستشویی رفتن هم چالش زیاد بود. سرانجام از ساعت ۱۳ کم کم همکاران را فراخواندند تا مراحل بازجویی و عکس گرفتن و سرانجام تعهد (کارهایی که ثابت کند پلیس امنیت و ماموران لباس شخصی، مفید هستند) سپری شد.

یکی یکی همه آزاد شدند به جز ۲ تا ۵ نفر که به طبقات بالا برده شدند. یکی از همراهانی که آزاد نشد، آقای قاضی پور همکار بازنشسته و دیگری آقای اکبری فعال کارگری بودند."

و لابد فرماندهان میدان سرمست از این پیروزی خیالی به بالا دستی هایشان گزارش دادند که با "فته روز کارگر"، با موفقیت برخورد و از تشکیل آن جلوگیری بعمل آمد! اما نفس اینکه یک منطقه شهری در مرکز تهران را به پادگان نظامی تبدیل کرده بودند خود گویایی شکست حکومتی است که جز در پناه نیروهای سرکوبگر نمی توانند نفس بکشند. بعد هم دیدیم تعدادی از معلمین خود را به پارک ملت رسانده و قطعنامه خود را خواندند و با فریاد شعار کارگر و معلم اتحاد اتحاد بر ادامه اعتراضات تاکید نمودند.

در میوان و بوشهر حکومتیان برای اینکه کنترل را در دست داشته باشند که "مبادا انفجاری واقع بشود" به شدت کارگران و معلمان را مورد ضرب و شتم صفحه ۶

یاشار سهندی

اول ماه مه ۱۴۰۱ همانگونه که تحولات نشان می داد و انتظار آن میرفت به شکلی توده ای برگزار شد. صدور بیانیه های قوی از سوی تشکلات کارگران معلمان و زنان و بسیاری بیانیه های تشکلات دیگر مانند کانون نویسندگان و نیز بسیاری پیامهای شخصی نشان از این داشت که روز اول مه به عنوان نماد قدرت کارگران جایگاه خود را در جامعه ایران تثبیت کرده است.

همه بگیر و ببندها و تهدیدها که از هفته های پیش حکومت علیه فعالین چپ و کارگری سازمان داده بود و در روز ۱۰ اردیبهشت در یورش صبحگاهی به منزل فعالین سرشناس معلمان به اوج خود رساند، نه تنها مانعی ایجاد نکرد بلکه خود موجب تحرک بیشتری برای بزرگداشت روز کارگر شد.

در تهران نیز "همه آمده بودند!" حکومت از ترس خود هر چه نیروی سرکوبگر در اشکال مختلف داشت به منطقه بهارستان گسیل کرده بود. لباس شخصی ها عُنق از داخل خودروهای سمند رهگذران را با کینه تحت نظر داشتند. یگان ویژه با یونیفرمهای سیاه، به سیاهی خود حکومت در رفت و آمد بودند و گسیل سربازان که با کاورهای فسفری در تمام منطقه تو چشم بودند مجلس اسلامی را در محاصره خود گرفته بودند که مبادا اول مه سال ۹۸ که در همین مکان برگزار شد و به شدت سرکوب گردید این بار در ابعاد توده ای شکل بگیرد که کنترل آن به سادگی سال ۹۸ نمی بود. اگر زمانی در ده شصت هر کس که قیافه اش به مسلمین نمی خورد بازداشت می شد، در روز اول مه ۱۴۰۱ در منطقه بهارستان تهران هر کس که قیافه اش به معلم و بازنشسته میخورد "مورد مشکوک" قلمداد میشد و با این سوال که "کجا تشریف میبرید!" جلوش را می گرفتند و هر کس جوابش این بود که آمده است به قصد تجمع از منطقه رانده میشد یا به خودروهای ون پارک شده منتقل میشدند. بنا به گزارشی در کانال تلگرامی اتحادیه آزاد کارگران در تهران: "صحنه

در مورد روز جهانی کارگر امسال

گفتگو با شهلا دانشفر در ویژه برنامه روز جهانی کارگر در کانال جدید

شیرین شمس: امروز روز بسیار پرشوری بود. شهلا دانشفر میخواهم مشخصاً نظر شما را در مورد این شکل از اعتراضی که در اول ماه مه امسال، ۱۱ اردیبهشت ۱۴۰۱ برگزار شد، آنهم در فضای سیاسی کنونی و موقعیت امروز ایران در بستر جنبش سرنگونی بشنویم.

شهلا دانشفر: حقیقتاً همانگونه که گفتید اول مه امسال یک روز پرشور و پاسخ محکمی بود از طرف جامعه به سرکوبگری های حکومت. علیرغم اینکه دستگیر کردند، احضار کردند، شهر به شهر معلمان را مورد تهدید قرار دادند، آنها گفتند می ایستیم و روز جهانی کارگر را برگزار میکنیم و با حمایت وسیع اجتماعی روبرو شدند. به باور من این اول مه یکی از اجتماعی ترین و یکی از رزمنده ترین اول مه های چند دهه اخیر بوده است. این اول مه یک صحنه شورانگیز از جدال مردم برای آزادیخواهی و برابری طلبی بود. به مناسبت این روز معلمان فراخوان دادند، بازنشستگان فراخوان دادند، در نیشکر هفته تپه باز کارگران نیشکر هفت تپه روی سنگر رفتند و شعار مرگ بر ستمگر سر دادند. گفتند اسماعیل بخشی کارگر نمونه است و حمایت خود را از سبیده قلیان از حامیان نیشکر هفت تپه و وکیل خود فرزانه زیلابی اعلام کردند و خواستههایشان را فریاد زدند. از سوی دیگر در اول مه امسال همه تشکلهای و بخش های کارگری بطور واقعی بر محور خواستههای مشترکی جمع شدند و همانطور که پیش بینی میشد اول مه امسال شد نمادی از اتحاد و همبستگی بخش های مختلف جامعه. این را در قطعنامه های مستقل و یا مشترک ویژه روز جهانی کارگر بر سر آزادی و برابری، علیه تبعیض و نابرابری، علیه اختلاسها و دزدیها، و علیه فقر و بندگی شاهد بودیم. در این قطعنامه ها از خواستهها و معضلات کارگران، معلمان، و بازنشستگان و با تاکید بر افزایش دستمزدها و حقوق پایه ای چون درمان رایگان و تحصیل رایگان تا

است. شرایطی که بسرعت جامعه دارد بسوی تعیین تکلیف و رها شدن از توحش و بربریت حاکم حرکت میکنند. در عین حال جمهوری اسلامی تلاش بسیار کرد که جلوی این اتفاق را بگیرد. دستگیر کرد. ولی احضار کرد. دادگاه به پا کرد. ولی معلمان، کارگران و مردم معترض جانانه ایستادند و گفتند این سرکوبگری ها تاثیری بر ادامه مطالبه گری آنها نخواهد گذاشت. در تهران شما می بینید که حکومت جلوی مجلس را فرق کرد که تجمع صورت نگیرد. اما شماری از معلمان زن به پارکی رفتند و آنجا پیام ادامه اعتراض را سر دادند. در بوشهر شاهد صحنه جدال مردم با سرکوبگران حکومت بودیم. قبل از آنهم در آستانه اول مه شاهد بودیم که چطور معلمان جانانه در مقابل سرکوبگری های حکومت ایستادند. جلوی دادگاهها را به محل اعتراض خود تبدیل کردند و علیرغم دستگیری ها بیانیه دادند و اعلام کردند که تجمعات اول مه را برگزار خواهند کرد. یک نمونه اش درگیر شدن با نیروی سرکوب در یاسوج و بیرون کشیدن بهامین معلم معترض از دست سرکوبگران بود. اینها همه نشانه سطح دیگری از مبارزه در این جامعه است. مبارزاتی که قوام پیدا کرده است. بلوغ پیدا کرده و به خود سازمان داده است.

به این ترتیب اوضاع به سمت اعتصابات عمومی. و با اتحاد مبارزاتی کارگران و مردم حرکت میکند. بسوی تعیین تکلیف نهایی پیش میرود. جمهوری اسلامی هم این را بخوبی دریافته است. و به همین دلیل وحشت کرده و سعی کرد جلوی تجمعات را بگیرد. مردم کوتاه نمی آیند. متحد و منسجم ایستاده اند و وجد آور اینجاست که جامعه با خواستههای آزادیخواهانه و برابری طلبانه و با خواستههایی که اعلام میکنند تبعیض نباشد، فقر و گرانی

خواسته ها و مطالبات روشن رادیکان و چپ و انسانی به میدان آمده اند. و بدین شکل یک روز این چنینی را که اساساً روز آزادیخواهی و روز اعتراض به تبعیض و نابرابری است را برای بیان اعتراض سراسری خود رقم زدند. قطعنامه های اول مه پلاتفرم های مردمی برای رهایی از جهنمی است که جمهوری اسلامی بر پا کرده است.

شیرین شمس: هر اعتراضی، از اعتراضات سراسری گرفته تا تجمعات مختلفی که به پا میشود و یا اعتصابات کارگری تهدیدی برای جمهوری اسلامی محسوب میشود. مشخصاً اول ماه مه امسال که یک نقطه عطف مبارزات مردم ویژه کارگران و معلمان علیه جمهوری اسلامی است، فکر میکنید به چه میزان تهدیدی برای جمهوری اسلامی محسوب میشود و چه تاثیری بر اتفاقات پیش رو خواهد گذاشت؟

شهلا دانشفر: به نظر من این اول ماه مه همانطور که تاکید کردم نمادی از اتحاد جنبش های مختلف کارگری و مردمی بود. نماد اتحاد جنبش هایی قدرتمندی چون جنبش معلمان، بازنشستگان، کشاورزان، دادخواهی و پیشاپیش آن کارگری و نیز همه بخش های جامعه بود. به این اعتبار یک هشدار جدی به حکومت بود. برای اینکه این جنبشها هر کدامشان اعتصابات، سراسری و تجمعات سراسری را به نمایش گذاشته و الگو بدست داده اند. و در کنار اینها کارگران نفت را می بینیم. نیشکر هفت تپه را می بینیم. و وقتی همه اینها در روزی چون روز جهانی کارگر کنار هم قرار میگیرند و خواستههای مشترکشان را فریاد میزنند این یک هشدار جدی و نکاندهنده برای حکومت است. همانطور که اشاره کردم این اتفاق تریسمی از آینده جامعه است. نه آینده دور بلکه آینده نزدیک جامعه

پیامهای ارسال شده به برنامه ویژه آنلاین حزب کمونیست کارگری به مناسبت روز جهانی کارگر

از صفحه ۵

کارگران گردن گذاشتند. و در نتیجه بخش های دیگر نفت دارند به اعتصاب می پیوندند. و وقتی در اول ماه مه همه این بخش ها را کنار هم میبینیم معنایش اینست که تا اعتصاب عمومی فاصله ای نمانده است. یعنی گردآمدن جامعه حول خواستههای مشترک. یعنی کنار هم قرار گرفتن جنبش کارگری، جنبش رهایی زن، جنبش دادخواهی و جنبش های مختلف اجتماعی. یعنی عزم جزم جامعه برای پایان دادن به این بربریت و توحش. یعنی ایستادن در مقابل سرکوبگری ها. به این اعتبار زمینه برای اعتصابات سراسری عمومی بسیار فراهم است. و باید با این چشم انداز اوضاع را رصد کنیم. این اول مه سرآغاز یک دوره جدید تر، فراتر و پیشروی های بیشتر است.

شیرین شمس. متشکر که در این برنامه شرکت کردید.

نباشد. حقوقهای نجومی نباید باشد و دارد از جامعه ای انسانی سخن میگوید.

شیرین شمس: با این اول مه، با این بیانیه ها و با این رویکردی که در جامعه شاهدیم چقدر الان فضا برای یک اعتصاب سراسری یا اعتصاب عمومی آماده است؟

شهلا دانشفر: به نظر من فضا بسیار آماده است. بخش های مختلف جامعه اعتصاب سراسری را به آزمایش گذاشتند و موفق بیرون آمدند. معلمان در حدود ۲۰۰ شهر اعتصاب و تجمع داشتند و فراخوان دهنده تجمعات روز جهانی کارگر بودند. بازنشستگان یکشنبه های اعتراضشان برپا است و از فرخاندندگان این روز بودند. همینطور کارگران پیمانی نفت که همین الان بخش هایی از آن در اعتصابند. زیر فشار بخشی از آنها پیمانکاران به برخی از خواستههای

پیام کارگر رنج دیده، پرویز
یک می روز جهانی کارگر مبارک
بعنوان یک کارگر زجر دیده از استعمار، خشونت و حقوق زیر خط فقر، این روز را به شما عزیزان، تبریک میگویم. با کنار هم بودن و اتحاد مان، میتوانیم یک دنیایی بهتر و عاری از خشونت و استعمار بسازیم. این دستهای سیاه و روغنی ما هست که سرزمینی سفید و شاد میسازند. دستان ترک خورده ما هست که ترک های این سرزمین را درست میکند. بیاید کنار همدیگر و همراه کارگران پیشرو، جهانی عاری از این فقر و بدبختی بسازیم. رفاه حق ماست. زندگی شاد حق ماست. زندگی در آزادی حق ماست. شادی حق ماست. برابری و انسانیت حق ماست. حقوق برابر زن و مرد حق ماست. حضور در استادیوم ها و پایکوبی در کوه ها و کنسرتها و خیابانها حق ماست. بیاید با اتحادمان و در کنار هم بودن در روز جهانی کارگر، زندگی شادی بسازیم.
کارگران، رنجبران روزتان مبارک

زندگی انسانی تاکید داریم؛
ما پیگیر مطالبات دیگرمان چون؛
دائمی شدن تمام قراردادهای موقت
کاری، مخومه شدن پرونده فرزانه زیلابی
وکیل کارگران و آزادی بدون قید و شرط
سپیده قلیان از حامیان نیشکر هفت تپه
هستیم. ما در عین حال با افزایش سرسام
آور هزینه های زندگی، همچون همه مردم
دغدغه معیشتی داریم. لذا، همصدا با
همه کارگران در ایران بر حق داشتن یک
زندگی انسانی تاکید داریم.

زنده باد اول ماه مه، معیشت، منزلت،
حق مسلم ماست، "روز جهانی کارگر
گرامی باد"

پیام آرش برزای کارگر نفت

من آرش برزای از کارگران پروژه ای پیمانی نفت هستم. یکی از دهها هزار کارگری که سال گذشته برای گرفتن حق و حقوقمان دست به اعتصاب زدیم. زیر فشار اعتراضات ما، کارفرمایان تا حدی مجبور به عقب نشینی شدند. برخی مطالباتمان اجرایی شد و برخی پیمانکاران مفتخور زیر قول و وعده هایشان زدند.

یکی از مطالبات اساسی ما برچیده شدن بساط پیمانکاران دزد و چپاولگر است. اگر چه آنها هنوز به قلدری هایشان ادامه می دهند، اما اعتصاب قدرتمند ما توانست این مطالبه را به یک گفتمان گسترده در میان بخش های مختلف کارگری تبدیل کند. بعلاوه، ما ضربه ی موثری به فضای پادگانی مراکز نفتی زدیم. امروز کارگران با شهامت تر و متحدتر دست به اعتراض میزنند و حق و حقوق خود را مطالبه می کنند. ما با این

صفحه ۷

این روز را بخاطر بسازید!...

از صفحه ۴

معلمان به نمادی عملی از اتحاد کارگر و معلم تبدیل شد. که این روز، روزی برای نشان دادن اتحاد و همبستگی کل جامعه تحت پرچم کارگران است، و همین امر بود که حکومت هر چه در توان داشت به خدمت گرفت که تا آنجا که ممکن است مانع برگزاری مراسم روز اول مه شود. امری که در آن شکست خورد.

اقدام معلمان برای بزرگداشت روز معلم در روز کارگر یک اقدام آگاهانه برای نشان دادن اتحاد کارگر معلم بود. اول مه ۱۴۰۱ نه تنها در تاریخ جنبش کارگری بلکه در تاریخ ایران به یک نقطه عطف تاریخی تبدیل شد. و کوششهای سرکوبگرانه حکومت با همه سببیت ذاتی اش نیز نتوانست مانع شود.

این روز بخاطر بسپارید. روز اول مه ۱۴۰۱ که در واقع پیوند میخورد به اول مه سال ۵۸. بی شک در یک شرایط آزاد، میتواند نشان دهد چگونه این روز به نماد همبستگی کل جامعه زیر پرچم جنبش کارگری یعنی سوسیالیسم تبدیل شود. روز اول مه ۱۴۰۱ شروع این همبستگی عظیم است.

قرار دادند و تجمع کنندگان ایستادند و روز جهانی کارگر را گرامی داشتند. در سقز محمود صالحی بر بالای بلوکی کنار خیابان در تجلیل روز کارگر سخن گفت.

فریاد معلمان در روز اول مه در شهرهای بسیاری در سراسر ایران پیچید که "جای ظالم ایران نیست، جای معلم زندان نیست"، از بوشهر و سنندج و شیراز و سقز و مسجد سلیمان و رشت و تبریز و شهرهای مانند ممسنی (بنابه گزارشهای در ۵۰ شهر) فریاد و پیام معلم حاکی از آماده بودن برای قیام بود. در شهرهای رشت و اراک و اهواز بازنشسته گان یکشنبه اعتراضی شان که این بار با روز اعتراض جهانی کارگر پیوند خورده بود فریاد حق خواهی خود را بلند کرده بودند: رنیسی دروغگو حاصل وعده هات کو.

کارگران هفت تپه قدرت خود را بار دیگر به رخ حریف کشاندند که هوشیارند و نمی گذارند دستاوردهای مبارزات شان بر باد رود.

در شهر قزوین تجمع بازنشسته گان با

پیامهای ارسال شده...

اندوخته‌ها، خودمان را برای دور جدیدی از اعتصابات آماده می‌کنیم.

ما در سال گذشته در هفشجان مجمع عمومی تشکیل دادیم و اعلام کردیم که نمایندگان منتخب مجمع عمومی ما، نمایندگان واقعی ما هستند. امسال تلاش خواهیم کرد قدمی جلوتر برداریم و با تشکیل مجمع عمومی و انتخاب نمایندگان واقعی خود، پرچم شوراهای واقعی کارگری را برافراشته‌تر کنیم. مطالبات ما شامل:

۱- کوتاه شدن دست پیمانکاران

۲- لغو قوانین مناطق ویژه

۳- افزایش حقوق‌ها در رده‌های مختلف شغلی بر اساس مطالبات اعلام شده‌ی ما
۴- مزد هیچ کارگری با توجه به گرانی اقلام اساسی زندگی نباید کمتر از 16 میلیون باشد.

۵- پایان دادن به امنیتی کردن مبارزات و آزادی بدون قید و شرط تمامی زندانیان سیاسی

موارد بالا ۵ خواست فوری و عاجل ما است. ما با این خواسته‌ها و با تاکید بر حق داشتن یک زندگی انسانی روز جهانی کارگر را گرامی می‌داریم.

نابود باد سرمایه داری، زنده باد سوسیالیسم

آرش کارگر نفت

گرامی باد اول مه روز جهانی کارگر آرش کارگر نفت

هر سال در اول ماه مه روز جهانی کارگر در سرتاسر دنیا طبقه کارگر این قشر زحمت کش و مولد، در اعتراض به تبعیضات و حق و حقوق ضایع شده خود توسط نظام سرمایه داری و دولت های استثمار گر تلاش می کنند صدای خود را به گوش جهانیان برسانند. متن زیر به پاس زحمات کلیه ی کارگران می باشد.

به امید پیروزی نهایی کارگران

ناله را هر چند می خواهیم که پنهان بر کیشم

سینه می گوید که من تنگ آمدم فریاد کن...

۱ مه روز کارگر، روز امید، روز نشاط و شادابی، روز دردهای نگفته، روز بغض

از صفحه ۶

های در گلو، فریادهای خفته در سینه، روز همبستگی کارگران، روز یکی شدن و یکی ماندن و روز بیداری است. همچنین روز ترس و شکست برای آنهایی است که من و ترا به استعمار خود درآورده اند. ما هرگز نباید دچار بی تفاوتی شویم. ما از بی تفاوتی بیشترین ضربه را خورده ایم. بدون شک و بی تردید این ما کارگران هستیم که به پشتوانه یکدیگر این نظام سرمایه داری را به زیر خواهیم کشید و فریادی بس است دیگر را به تمامی سرمایه داران جهان اعلام خواهیم کرد. شرم و مرگ بر نظام سرمایه داری

کیان رضایی، کارگر نفت

اول ماه مه روز جهانی کارگر را تبریک میگویم

من کارگر نفت هستم. در عسلویه کار میکنم. روز جهانی کارگر را به همه کارگران در ایران و در جهان شادباش میگویم. روز جهانی کارگر روز ماست. این روز برای این است که بیاییم و اعتراضمان را بیان کنیم. فریاد خشممان را علیه سیستم سرمایه داری و بردگی کار بلند کنیم. اول مه نه فقط ما کارگران، بلکه روز همه ما 99 درصدی های جامعه است که زندگی و معیشتمان بدست غارتگران سرمایه به چپاول رفته ست.

یک جدال بزرگ ما کارگران نفت با پیمانکاران غارتگر است. عسلویه، جایی که من در آن کار میکنم، یک اردوگاه اجباری کار است. ما با مبارزات دو سال اخیرمان عسلویه را به صحنه اعتراض علیه بساط پیمانکاران تبدیل کرده ایم. یک مطالبه فوری ما برچیده شدن بساط این مفتخوران است. خواست مهم دیگر ما لغو قوانین بردگی تحت عنوان قوانین مناطق ویژه اقتصادی است. ما به فضای امنیتی محیط های کار اعتراض داریم. و بالاخره ما خواهان یک زندگی در خور انسان هستیم. از جمله همین امروز خواستار افزایش حقوقهایمان به سطحی هستیم که برای تامین معاشمان کفایت کند. خواستار این هستیم که فرصت بودن با خانواده و لذت بردن از کودکی فرزندانمان را داشته باشیم. خواستار

برخورداری از بیمه های اجتماعی از جمله درمان رایگان و تحصیل رایگان برای همه هستیم. خواهان حق اعتراض و پایان یافتن قلدری های سرمایه داران مفتخور هستیم. خواستار آب سالم، هوای سالم و محیط کار بدون خطر هستیم. ما خواهان جامعه ای هستیم که انسان در آن حرمت داشته باشد. زن و مرد برابر باشند. کودک زندگی شاد و همراه با رفاه داشته باشد. دست مذهب از سر جامعه و مردم کوتاه شود. ما انسانیم و می خواهیم انسانی زندگی کنیم. اول ماه مه روز بیان رسای این خواسته‌هاست. این ها پلاتفرم مبارزاتی فوری ماست. ما یک دنیای بهتر می خواهیم. زنده باد سوسیالیسم، زنده باد اول ماه مه

پیام صفیه راستگو پرستار

روز جهانی کارگر گرامی باد

من به عنوان یک پرستار روز جهانی کارگر را تبریک میگویم. ما پرستاران یک بخش خدماتی کارگری با وظایفی شاق و طاقت فرسا و با حقوقی نازل هستیم. بیماری کرونا بختکی بر علیه جان مردم است و در صف جلوی جنگ علیه کرونا جان ما پرستاران و کادر درمانی بیش از همه در خطر است. ما همکاران بسیاری را در طول شیوع این بیماری مرگبار از دست دادیم. اگر اسیر جهنم سرمایه داری نبودیم بسیاری از همکاران عزیزمان و کسانی دیگر که جان باختند میتوانستند الان در کنار ما باشند. برآستی که کرونا کثافت سرمایه داری را مقابل چشم همه دنیا گذاشت. خصوصا در ایران که حکومتی کرونایی بر سر کار است.

در ایران با فتوهایشان و سیاست هایشان کشتار جمعی کردند. حالا هم مدارس را باز کرده اند بدون اینکه کمترین مقررات و شرایط سازمان جهانی بهداشت در مقابله با کرونا را رعایت کنند. علاوه بر این، محرومیت از درمان رایگان و نداشتن تامین شغلی و عدم حمایت از کسانی که کارشان را بخاطر کرونا از دست داده اند، ابعادکشتار و فجایع انسانی را صد برابر کرده است.

من یک پرستار دادخواهم و به مناسبت اول مه صدای اعتراضم را که صدای همه مردم است فریاد میزنم و می گویم که رفاه، سلامتی و آسایش حق ه

مردم است. نابود باد جمهوری اسلامی زنده باد سوسیالیسم

رامین نادری

روز جهانی کارگر را شاد باش میگویم! لازم است در روز جهانی کارگر بار دیگر بر ضرورت اتحاد و همبستگی برای به زیر کشیدن حکومت اسلامی که تنها راه برای احقاق حقوق، آزادی و رهایی ماست تاکید شود. زنده باد اول مه روز جهانی کارگر و زنده باد همبستگی کارگران و 99 درصدی ها برای سرنگونی جمهوری اسلامی!

بهرروز برزو، مدافع حقوق کارگر

اول مه روز جهانی کارگر، روز اعتراض به کل بساط توحش و بردگی حاکم است. روزی که فرصتی است برای بی‌صدایان و طردشدگان ایران که فریادهای متحد خود را بر سر طبقه‌ی حاکمه فرود آورند و به آنان هشدار دهند که همچون هم‌زمان خود در تمامی نقاط جهان، آنان نیز عزمی راسخ برای نابودی مناسبات موجود که منشاء تبعیض و نابرابری است، دارند. طبقه‌ی کارگر ایران سال‌هاست که در این مسیر قدم گذاشته است. پیام کارگران در این روز تاکید بر مطالبات و شعارهایی است که در طول سال در اعتراضات و اعتصابات خود به اشکال مختلفی مطرح کرده اند. کارگران خواسته‌ای کمتر از جمع شدن کل بساط استثمار و انقیاد که در چارچوب حکومت اسلامی به وحشیانه‌ترین شکل ممکن اجرایی شده است، ندارند. بمناسبت این روز تلاش کنیم این صدا را هرچه منسجم‌تر و متحدتر و با طنینی به مراتب رساتر در جامعه اعلام کنیم که:

لغو کار موقت و پیمانی و کوتاه شدن دست پیمانکاران دزد و چپاولگر، افزایش فوری حقوق ها در سطح داشتن یک

تا مه من با شکوه تراز قبل تاریخ مبارزه علیه بردگی را با همدرانم در تاریخ برگزارکنند

امروز؛ روز اتحاد است اتحاد علیه بورژوازی هار جنبش های اجتماعی در ایران و معلمان و بازنشستگان در صف مقدم در این کارزار تاریخ به جلو می روند

با خواسته ها و مطالبات دانش آموزان پیوند می خورد و سرود؛ اتحاد و پیروزی را هم خوانی می کنند

مشق معلم امروز اتحاد است کلاس درس معلم کف خیابان است پیوند جنبش معلمان و بازنشستگان با کارگران نفت؛ پتروشیمی

فولاد دیگر جنبش ها در این برهه از زمان هم تعیین کننده و هم تاریخ ساز است

طبقه کارگر ایران و معلمان و بازنشستگان نه مثل سال 57 بلکه همانند امروز در کنار هم

و با داشتن هژمونی مشخص "نه به بیگاری؛ نه به آپارتاید جنسیتی نه به ستم و استثمار و با سرود برابری در توزیع ثروت حاصل از دسترنج مزدبگیران به میدان می آید" و در این کارزار تاریخ را به نفع ستم دیدگان قلم می زنند:

زنده باد اتحاد و زنده باد اتحاد ما

سیمین فرج پور

گرامی می داریم اول ما مه روز جهانی کارگران و زحمتکش جهان تبریک میگویم به استقامت فولادینتان به تمام آنانی که در خانه و بیرون از

بگذارند. تمام توده های توده های مملکت، تمام افشار ضعیف و محروم همه با هم یک صدا حقشون را مطالبه کنند و بتونیم حقمون را بگیریم و یک زندگی نرمال، یک زندگی آسوده، خوب و در رفاهی را هم برای خودمان و هم برای آیندگان این مملکت فراهم کنیم. این تنها خواسته من از زندگی هست.

افشار از گیلان

اول ماه مه روز جهانی کارگر را به تمامی کارگران تبریک میگویم! در حالی که اول ماه مه نزدیک می شود که جمهوری نکبت بار اسلامی زندگی و معاش جامعه را به گروگان گرفته و مردم را در شرایط مشقت باری قرار داده است. باید سال ۱۴۰۱ را به سال اعتراض و اعتصاب علیه جمهوری جنایتکار اسلامی تبدیل کرد. و این تنها راه نجات جامعه از دست این جانین اسلامی است. و باید همه مردم اعم از کارگران، معلمان، کشاورزان و بازنشستگان متحدانه علیه جمهوری اسلامی به میدان آمده و یک بار برای همیشه این جانین اسلامی را به زیاله دان بیندازند. زنده باد آزادی و برابری-زنده باد شادی و رفاه

نادرا از گیلان

اول ماه مه روز اتحاد و همبستگی جهانی کارگران را به تمام کارگران و معلمین و کودکان کار و زنان بی حقوق و تمام انسانهای مبارزه و آزادیخواه تبریک میگویم!

این روز، روز ماست. این حق ماست که در این روز با تظاهرات علیه ظلم و ستم و نابرابری به خیابان آمده و صدای خود را به گوش جهانیان برسانیم. ما حق داریم در این روز جشن خود را برپا داریم و برای نابودی نظام سرمایه داری و حکومت جهل و جنایت اسلامی به خیابان آمده برای رسیده به آزادی و برابری و یک زندگی مرفه و شاد خیابانها را تسخیر کنیم.

زنده باد آزادی و برابری و یک دنیای بهتر

رها ثابت معلمان

نه قلمم می شکند نه قدمم می لرزد با قلمم می نویسم با قلمم می روم

از صفحه ۷

پایامهای ارسال شده...

فشار گذاشته است و شاهد اعتصابات و اعتراضات گسترده ای در میان صفوف ۹۹ درصدیها هستیم. اول ماه مه روز اتحاد همگانی ما علیه سیستم دزد سالار حاکم است. در ایرن روز با اعتراض سراسری و گسترده علیه حاکمیت یک درصدی های دزد، فاسد و فاشیست اسلامی به میدان بیاییم. زنده باد اول ماه مه روز جهانی کارگر، زنده باد سوسیالیسم

کارگر معدن فاریاب

با عرض احترام و ادب خدمت همه کارگران جهان ما کارگران معدن فاریاب روز جهانی کارگران را به تمام عزیزان تبریک میگویم!

رحمان کارگر

با عرض سلام یک می برابر با 11 اردیبهشت روز جهانی کارگر را به تمام کارگران جهان ایران تبریک میگویم.

تینا خانه دار

من فرزند یک معلم هستم. معلم زحمتکشی که هفت سال است فوت کرده است. یادم هست که پدرم میگفت کارگران شرکت نفت را اوائل خدمتش آموزش میداد و تدریس میکرده است. از صبح تا شب آموزش داشتند. بنحوی که میگفت همه کارگرانی که در سرشان میداد، چند برابر از خودم سن شان بیشتر بود. و میگفت اکثر آنها از خستگی چرت میزدند و سر کلاس بخواب میرفتند. این کلاس ها برای سوادآموزی بوده. پدرم تا لحظه آخری که فوت شد حتی هزینه های درمان سرطانش را به سختی توانستیم تامین کنیم. بعد از فوت هم هزینه های سنگ قبر و مراسم با قرض و قوله و وام توانستیم فراهم کنیم. پدر من و آن کارگرانی که او به آنها آموزش میداد، بطور کل معلم و کارگر، دو قشر عقب نگه داشته شده هستند. چه در زمان شاه و چه در زمان شیخ. در حالیکه دو قشری هستند که دو پایه و دو ستون پیشرفت یک جامعه هستند. من روز جهانی کارگر را به همه کارگران تبریک میگم. امیدوارم جهت پیشرفت زندگی بچه های آینده این مملکت معلم و کارگر دست در دست هم

زندگی شایسته انسان، برخوردار از بیمه های اجتماعی چون درمان و تحصیل رایگان برای همه، پرداخت مقرری ماهانه به همه کارگران بدون درآمد یا کم در آمد و از جمله به کارگران بیکار و قرار گرفتن آنها تحت پوشش بیمه بیکاری مکفی، برسمیت شناخته شدن حق تشکل، تجمع، اعتراض و تحزب و پایان دادن به امنیتی کردن مبارزات و همچنین آزادی تمامی زندانیان سیاسی، بویژه آزادی معلمانی که اخیراً بعد از اعتصابات و اعتراضات باشکوه شان دستگیر و به حبس های طولانی مدت محکوم شده اند. اینها از جمله خواسته های فراگیر کارگران و همه مردم است. اول ماه مه روز اعتراض سراسری به همه مشقات و بی تاملی ها و برای داشتن زندگی ای شاد، مرفه و انسانی است.

جمع یک دنیای بهتر

اول ماه مه، جشن مردم برای نابودی جمهوری اسلامی است! روز جهانی کارگر در سراسر دنیا روز اتحاد و اعتراض کارگران و همه مردم علیه نظام سراسر تبعیض سرمایه است. در ایران تحت حاکمیت سرمایه داری فاشیستی اسلامی، اول ماه مه به یک روز مهم مبارزاتی بدل شده است.

در این روز طبقه کارگر ایران بهمراه دیگر بخشهای معترض و مردم به جان آمده در مقابل حکومت اسلامی صف آرایی میکنند و قدرت خود را بنمایش میگذارند و با جشن و بزرگداشت این روز و طرح کیفرخواست خود علیه استثمار و تبعیض و تاکید بر مطالباتشان و با برافراشتن پرچم اول ماه مه، دنیای بهتری را برای بشریت قرن بیست و یکم نوید میدهد.

اول ماه مه روز بزرگداشت نبردها و پیروزی های ماست. در این روز با تکیه بر اتحاد و قدرت متحد مان برای پیشرویهای هرچه بیشتر و سرنگونی و نابودی رژیم مافیایی اسلامی، عزم مان را جزم میکنیم.

۱۱ اردیبهشت (1 مه) روز جهانی کارگر در حالی فرا میرسد که فقر فراگیر و فلاکت عمومی بیش از پیش مردم را زیر

پایامهای ارسال شده...

خانه، در مدرسه به عنوان معلم یا در خیاط خانه ها و تولیدی ها کار میکنند. یا در مزارع برنج و باغداری ها و یا در دامداریها و وووو

همه این عزیزان کارگرانی هستند که با مشقت فراوان زحمت میکشند و کار میکنند و کارفرمایانی فرصت طلب دارند و مزدی ناچیز دریافت میکنند.

در اینجا میپردازیم به کارگران زن که به دلایل مختلف اقتصادی دسراسر جهان در فضای خانه ها، کار مزدی انجام میدهند و به دلیل اینکه در فضای خانه و لایبای کارهای بی مزد خانگی انجام میشود، غیر تخصصی شناخته شده و دستمزد بسیار پایینی دارند و هیچ گونه بیمه یا سنواتی برایشان در نظر گرفته نشده است و حتی کسی نامش را شغل نمیگذارد و میگویند داره تقریحانه کار میکند گاهاً چنین کار کردنی به نفع کار فرما تمام میشود و به نوعی هم دستمزد کمتر رو پرداخت میکنند و هم کار بیشتر از کارگر طلب میکنند بیشتر این پدیده برای زنان خارجی اتفاق می افتد زنانی که همراه خانواده از یک جنگ خانماسوز و وحشتناک به این سرزمین پناه آورده اند اینجا به مراتب زندگی وحشتناکتر و طاقت فرساتر را تجربه میکنند هم با دستمزد کم و ناچیز بدون بیمه و هم توهین و تحقیر بسیار برای بدست آوردن لقمه ای نان شرایط را تحمل میکنند.

من از زنانی می گویم که به سختی و مشقت کار میکنند حتی با فرزندی کوچک که شاید لقمه ای نان هم ندارند ولی با دستمزدی اندک گذران زندگی میکنند. بی معشیتی کمرشان را خمیده تر نموده است.

من از طبقه فرودستان جامعه سخن میگویم فرقی نمیکند که اینان مهاجر هستند یا غیره همه اینان دارای کارفرمایان ناخن خشکی هستند که کار بیشتر و دستمزد کمتر را برای این زنان در نظر دارند گاهها همون مزد کم را هم راضی به پرداختش نیستند در هر حال برای بهره کشی و تا مرزهای ممکن گسترش می یابد اکثر این زنان شبها را بیدار میمانند تا بتوانند کار بیشتری ارائه دهند تا شاید

از صفحه ۸

توانند مزد بیشتری عایدشان شود این واقعیت پس از گذشت یک قرن همچنان به قدرت خود باقیست آسیب پذیری ناشی از نداشتن انتخاب نیز همچنان پابرجاست کارگران خانگی اغلب احساس میکنند گزینه دیگری جز پذیرش دستمزد پایین ارائه شده ندارند زیرا موقیعت چانه زنی آنها ضعیف است در حقیقت احساس میکنند که همین کار را اگر انجام ندهند، گرسنه خواهند ماند.

روزی فرا خواهد رسید که کارگران جهان علیه نابرابری تبعیض فقر و استثمار می ایستند مادیر این زندگی را نمیخواهیم این فقر و فلاکت شایسته هیچ انسانی نیست روزی خواهد رسید بنیان زور گویی و سلطه گری به پایان خواهد رسید زنده باد جنبش کارگری زنده باد اول ماه مه زنده باد نان کار آزادی

نگین پارسا، مدافع حقوق کودک و حقوق زن

بر فراز باد پرچم اول ماه مه روز جهانی کارگر اول مه می آید و آب به لانه جانوران سرمایه میریزد.

از ماهها قبل مزدوران اسلامی در تکاپو می افتند که اول مه امسال را چه خاکی بر سر کنند تا از بهم پیوستن صفوف مبارزاتی جلوگیری شود تا نگذارند دستهایمان را بهم گره بزینم و متحد شویم. بگیر و ببندهای امنیتی براه می اندازند تا به قول خودشان دندان نشان دهند در حالیکه اتحاد ما چنگ و دندان هایشان را خورد خواهد کرد.

اول مه روز قدرت نمایی کارگران معلمان و زنان و همه نودو نه درصدیهای به جان آمده است که میتواند حاکمان اسلامی سرمایه را خانه خراب کند از همین روی پرچم اول مه رعشه به اندام حاکمیت سرمایه می اندازد.

روز جهانی کارگر روز پیروزی ما در برابر مفت خوران سرمایه است و این پیروزی را هر روز گسترده تر خواهیم کرد و میرویم تا بساط لجن زار مافیای کثیف اسلامی را از سر زندگی ملیونها انسان جمع کنیم.

انسانهایی که زیر فشار جهنمی که برایشان ساخته اند کمر خم کرده ولی از پای ننشسته اند. ما برمی خیزیم! همه هیچ بودگانی که میخواهیم همه چیز گردیم و یک دنیای بهتر را محقق کنیم. زنده باد اول ماه مه زنده باد سوسیالیسم اردیبهشت ۱۴۰۱

مراد مکنونی

از مبارزه برای کاهش ساعت کار تا مبارزه برای دستمزد تا مبارزه برسمیت شناختن حق تشکل، تا مبارزه برای حق اعتصاب تا امروز که مبارزه، تعمیق یافته و حول شعار اداره ی شورایی کارخانه و به تبع آن اداره ی شورایی جامعه.

آنچه اول ماه مه ۱۴۰۱ را از سال های گذشته متمایز می سازد، میزان حجم نارضایتی های نود و نه درصدی ها اعم از کارگران، معلمان، بازنشستگان، کشاورزان، پرستاران، زنان، جوانان، خانواده های دادخواه، رانندگان کامیون، مالباختگان، فعالان محیط زیست، رنگین کمانی ها و... است.

در طول سال های اخیر علیرغم فشار ها و سرکوب ها، شاهد ایجاد تشکل های نیرومند نظیر شورای سراسری هماهنگی های کانون های صنفی فرهنگیان کشور و شورای سازماندهی کارگران پیمانی نفت و تشکل های بازنشستگان بوده ایم که پیش از این کارگران نیشکر هفت تپه- فولاد اهواز- رانندگان شرکت واحد اتوبوسرانی و دیگر تشکل های مستقل، پرچم آن را با شعار نان، کار، آزادی؛ اداره ی شورایی برافراشته بودند و موجب بهم پیوستگی و اعتلای هرچه بیشتر با جنبش های اجتماعی شدند.

نظام حاکم با یک دست، با دستگیری و پرونده سازی و شکنجه و شلاق و احکام زندان طولانی مدت برای فعالین کارگری و جنبش های اجتماعی و با دست دیگر؛ کوچکتر کردن سفره ی معیشت خانواده ها نه تنها نتوانست مانع اعتراضات سراسری شود، بلکه با اعمال بازدارنده ی خود، دامنه ی مبارزات کارگران گسترش یافته و اعتراضات را

متحد تر و متشکل تر کرده است. با پیشسازی کارگران، نود و نه درصدی های جامعه بدرست دریافته اند که هرکدام از جنبش های اعتراضی، باید مطالبات خود را با خواسته های اقشار تحت ستم، گره بزنند و صفی منسجم و یکپارچه و سازمانیافته را بوجود بیاورند. تنها از این طریق است که می توان امر سرنگونی را سرعت بخشید.

مبارزات نود و نه درصدی ها در دو دهه ی اخیر نشان داده است که باید دامنه ی اعتراضات خود را گسترش داد و آن را از حالت سراسری به سوی اعتراض همگانی سوق داد. این امر مهم امکانپذیر نخواهد شد مگر این که تحت هدایت و سازماندهی حزب طبقه ی کارگر یعنی حزب گسترش اعتراضات که مانا حزب کمونیست کارگری ست، قرار گیرد. تکار می کنیم، تنها در این صورت است که می توان به موتور جنبش سرنگونی سرعت بخشید و آن را تضمین کرد زیر که فقط و فقط برنامه و رهبری طبقه ی کارگر است که می تواند با آزاد کردن خود، آزادی و برابری واقعی را برای همگان به ارمان آورد. حزب ک.ک.ا از زمان تشکیل خود تا کنون به شایستگی نشان داده است که می تواند این راه را به بهترین وجه، همچنان بر عهده داشته و مبارزات کارگران و جنبش های معترض اجتماعی را به سرمنزل مقصود که همانا ایجاد حکومت شورایی است، برساند.

اول ماه مه، این پیام را به جامعه پمپاژ می کند و می کوشد لزوم برپایی جامعه ای عاری از نابرابری را به گفتمان عمومی تبدیل کند.

زنده باد آزادی، برابری، حکومت شورایی زنده باد سوسیالیسم در اهتزاز باد پرچم ظفرنمون اول ماه مه

به حزب کمونیست کارگری پیوندید!

شماره تلفن:

۰۰۴۴۷۴۳۵۵۶۲۴۶۲

tamas.wpi@gmail.com

تلگرام: @sazmande

عفو بین الملل، امنستی (Amnesty)، سازمان جهانی کار (ILO)، آموزش بین الملل (EI)، فدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری (IPO)، برای بهبود کیفیت معیشتی، منزلتی و آموزشی مردم جهان سپاسگزارم و از آنان میخوامم که شرایط دشوار معلمان و کارگران ایران را با دقت پیگیری کنند و از جمهوری اسلامی درباره ظلم مضاعف به معلمان و کارگران زندانی توضیح بخواهند. امیدوارم معلمان و کارگران با پیوستن به تشکل های صنفی مستقل جنبش مطالبه گری را در رسیدن به حقوق واقعی و قانونی خود یاری رسانند. ۱۱ اردیبهشت ۱۴۰۱- زندان مرکزی کرج اسماعیل عبدی، (برگرفته از مدیای اجتماعی)

سندیکای نیشکر هفت تپه و اتحادیه آزاد کارگران ایران مدت هاست توسط حکومت سرکوب میشوند و تاکنون صدها معلم و کارگر عضو این تشکل ها، توسط نهادهای امنیتی مانند وزارت اطلاعات و سپاه پاسداران بازداشت و با اتهاماتی واهی مانند اغدام علیه امنیت کشور در دادگاه هایی فرمایشی محاکمه و سپس زندانی شده اند.

بدیهی است تلاش های این عزیزان زحمت کش، امنیت کسانی را به خطر می اندازد که در شرایط نابسمان اقتصادی، مشغول ثروت اندوزی اند و در حالی که مردم برای تهیه حداقل های معیشتی در رنج اند، با گرفتن تصمیمات سیاسی نادرست موجب انزوای بین المللی ایران و فشار مضاعف بر مردم شده اند.

اینجانب ضمن گرمای داشت روز جهانی کارگر و روز ملی معلم و اعلام همبستگی با زحمتکشان سراسر دنیا از تلاش های ارزنده نهادهای حقوق بشری و سازمان های بین المللی مستقل همچون سازمان

اندازه که ندای آزادی سر داده باید شیفته عدالت باشد در جهان کنونی بسیاری از مردم زحمتکش از ابتدایی ترین حقوق محروم هستند در حالی که فقر به صورت گسترده و فزاینده در جهان تکسیر شده و بخش بزرگی از ثروت دنیا در انحصار عده ایی خاص قرار دارد، در چنین شرایطی کارگران برای احقاق حق خود و برهم زده مناسبات ناموزن و ظالمانه دست از مبارزه نمی کشند و معلمان نیز که الگوی تغییر و عدالت خواهی در هر سرزمینی برای از میان بردن این همه نابرابری ها در حیطه های آموزشی و انسانی به حکم وظیفه معلمان خویش هر دوروز را گرمی میدارم تا تحقق رویای عادلانه تسریع یابد. امید می رود تلاشهای ارزنده و گسترده تر آن موجب همبستگی زحمت کشان و غارت بیشتر ملت ها توسط نظام های استبدادی شود. در ایران تشکل های مستقل معلمان و کارگران مانند کانون های عضو شورای هماهنگی صنفی معلمان سراسر ایران، سندیکای اتوبوسرانی شرکت واحد تهران،

پیام اسماعیل عبدی معلم زندانی به مناسبت روز جهانی کارگر و ۱۲ اردیبهشت روز معلم

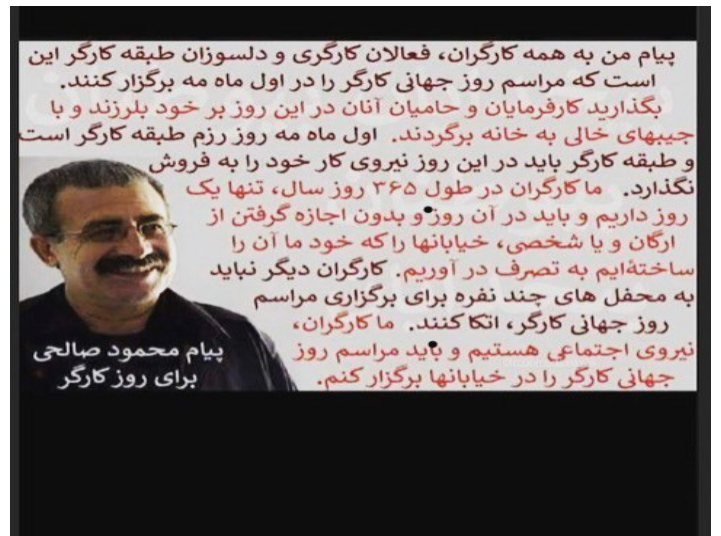
فرا رسیدن روز جهانی کارگر و روز ملی معلم در ایران یاد آور فعالیت های مستمر کنشگران صنفی برای بهبود وضعیت معیشتی و ارتقا جایگاه کارگران و معلمان از گذشته تا به امروز است و آنان همچنان در تنگنای بی عدالتی ها با تشکیل اتحادیه های مستقل برای نیل به اهداف قانونی و رسیدن به حقوق پایمال شده خود تلاش می کنند. احضار، تهدید و زندان هرگز توانسته آنان را از تلاش های بی وقفه برای رفع نابرابری ها فارغ از قومیت، جنسیت و مذهب و ایجاد آموزش و پرورش رایگان و برابر دور کند. اول ماه می فرصتی برای یادآوری این موضوع است که جهان پیرامون ما به همان

بخشی از پیام اول مه علی نجاتی از فعالین نیشکر هفت تپه

شرایط اسفناک، تبعیض آمیز و استثمارگرانه در کل جامعه است. ما در روز جهانی کارگر با صدای رسا اعلام میکنیم که تنها طبقه کارگر است که می تواند، رهایی از تبعیض و نابرابری و از میان بردن استثمار انسان از انسان را تضمین کند. برگرفته از مدیای اجتماعی

رفقای کارگر، اول ماه مه، روز جهانی کارگران، روز همبستگی و اتحاد طبقاتی ما است. ضمن تبریک روز جهانی کارگر به همه کارگران ایران و جهان، این روز برای طبقه ی ما، روز اعتراض و اعلام خواسته کارگران و مزد بگیران برای رهایی از این

درو

من کامل در حصر خانگی بودم دیشب تا صبح پشت درب آپارتمان شیفته عوض می کردند و سعی داشتند جو وحشت برای من ایجاد کنند دیشب برای من خیلی آزار دهنده بود دیشب من مورد "شکنجه سپید" قرار گرفتم و روح و روان من آسیب و صدمه دید دیشب پشت درب آپارتمان به انتظار صبح نشستم و فقط در بود که من و آنها را از هم جدا می کرد آنهایی که چند نفر بودند و من که تنها در خانه ۰۰۰ امروز حول و حوش ظهر بود که بساطشون را جمع کردند و رفتند شب همیشه شب نمی ماند! محبوبه فرحزادی (برگرفته از مدیای اجتماعی)

<p>ماهوره یاه ست فرکانس، ۱۱۷۶۶ پولاریزاسیون، عمودی سیبیل ریت، ۲۷۵۰۰ اف ای سی، ۷/۸</p>	<p>ماهوره یوتلست فرکانس، ۱۱۳۸۷ پولاریزاسیون، عمودی سیبیل ریت، ۲۷۵۰۰ اف ای سی، ۵/۶</p>	<p>KANAL JADID کانال جدید پخش زنده آنلاین، بخش زنده newchannel.tv/live/tv فرکانس های تلویزیون کانال جدید در ماهواره های:</p>
--	--	--

www.newchannel.tv
nctv.tamas@gmail.com

گزارشی از "برگزاری مراسم روز جهانی کارگر اول ماه مه در رشت"

روز جمعه نهم اردیبهشت ۱۴۰۱ مراسمی به مناسبت اول ماه مه روز جهانی کارگر در رشت برگزار گردید. در این مراسم ابتدا با بیان تاریخچه این روز یکی از فعالین کارگری به ریشه ها و علل "حوادث کارگری" پرداخت. او با اشاره به تاریخچه چهار آپریل که روز علیه حوادث کار نام گرفته است، نگاهی به آمار حوادث کار در کشورهای مختلف سرمایه داری کرده و اعلام کرد حوادث کار در تاریخ و پود سرمایه داری تپیده شده است و هیچ کشوری از آن مصون نیست. هر چند در برخی کشورها همچون چین این آمار به شدت نگران کننده است. این فعال کارگری در ادامه با اشاره به آمار رسمی روزانه ۵ حادثه کار منجر به فوت در ایران، تاکید کرد کارگران بخش ساختمانی در معرض بیشترین میزان حوادث کار هستند. در ادامه مطلبی درباره ی شرایط پرستاران در ایران خوانده شد. در این

مطلب با اشاره به تفاوت فاحش نسبت پرستار به بیمار در ایران با استانداردهای جهانی که فشار سنگین کار برای پرستاران که عمدتاً زنان هستند را در پی دارد، به وضعیت متزلزل شغلی پرستاران پرداخته شد.

سخنران بعدی مراسم یکی از فعالین بازنشستگان بود که در سخنان خود نگاهی داشت به مسیری که جنبش بازنشستگان از آغاز تا کنون طی کرده است، او فراتر رفتن از خواست تطبیق حقوق بازنشستگان با میزان تورم، و طرح تناسب حقوق بازنشستگی با سبد معیشت را نشانه ای از بلوغ این جنبش شمرده و خواهان فراگیر شدن این خواست میان دیگر اقشار طبقه کارگر شد. آخرین سخنران مراسم یکی از فعالین جنبش معلمان بود که سخنان خود را با نگاهی به تاریخچه روز معلم و اینکه چگونه این روز پس از انقلاب ۵۷ مصادره شد،

شروع کرد و در ادامه به اعتراضات متشکل معلمان و روند سیاسی شدن مطالبات و فراتر رفتن از خواسته های صنفی پرداخت. او با تاکید بر اهمیت شعارهای ضد خصوصی سازی در میان معلمان، خواهان پرداختن به مطالبات دیگر اقشار معلمان همچون معلمان مهد کودک، نهضت سواد آموزی، خرید خدمت و معلمان مدارس غیر دولتی، شد. او همچنین به جای خالی مطالبات خاص زنان از جمله خواست تعلق گرفتن حق عایله مندی و حق بیمه تکمیلی برای

اعضای خانواده اشاره کرد. در قسمت پایانی برنامه با مشارکت همه شرکت کنندگان، مسایل مختلف جنبش کارگری از جمله مسئله زباله سرافان گیلان به بحث و بررسی گذاشته شد. "کمیته برگزاری مراسم روز جهانی کارگر اول ماه مه اردیبهشت ۱۴۰۱ - گیلان برگرفته از مدیای اجتماعی"

بهارستان را به روی مردم بستد ولی سراسر ایران بهارستان شد!

اول مه ۱۴۰۱. روز جهانی کارگر

گزارشی از تجمع معلمان و بازنشستگان فرهنگی و تامین اجتماعی در کرج. از چند روز پیش گزیده چپها حمله کردند؛ درها شکستند و عربده کشان دست به ربودن معلمین، کارگران و دیگر فعالین زده و اموال خصوصیشان را مصادره کردند. همگی خوب می دانیم که هدف این یورشها و بگیر و ببندها این فرد و یا آن فرد نیست. هدفشان خاموش کردن صدای همه مردم است که "معیشت و دارو درمان و رفاه" میخواهند، هدف، زدن بر سر مطالبه درمان رایگان است، هدف خاموش کردن صدای اعتراض زنان علیه اینهمه خشونت و تبعیض است. امروز کرج را توانستند خاموش کنند همچون ده ها شهر دیگر. یارانمان در زنداند ولی ما بر سر پیمانان ایستاده ایم چرا که مطالبه ما بجز حق زندگانمان

پخش پارازیت در شکل موسیقی، صدای معترضان خاموش شود ولی با دست زدن، سوت زدن و هو کردن های ممتد، عقب نشستند تا صدایی که مسلط می شود صدای مردم کف خیابان باشد که ترسیدند و نمی ترسند. دوستانی سخن گفتند و جمعیت هر

جا که لازم میدید با شعاری به تجمع مسیر و جان تازه ای میداد. در پایان با خواندن قطعنامه کانون صنفی فرهنگیان؛ قول و قرارها گذاشته شد تا همچنان مسیر مطالبه گری پر شورتر از قبل ادامه یابد. برگرفته از مدیای اجتماعی

جنبش معلمان ترس را به جان مسئولین انداخته است!

روزهای سیاهی برای سرکوبگرانی که نیمه شب به خانه ها هجوم می برند در انتظار است! امروز شاهد بودیم چقدر لباس شخصی ها و اطلاعاتی ها و نیروهای انتظامی و نظامی جلوی مجلس جمع شده بودند تا جلوی تجمع کارگر و معلم را بگیرند و به محض ایستادن و توقف، مردم را می گرفتند و سوار ماشین ون می نمودند. اما پیشاپیش از شکستشان آگاهند. گرچه تهران را بستند ولی همه شهرهای کوچک و بزرگ از جمله اصفهان، شیراز، کرج، رشت، تبریز، کرمانشاه،

خرم آباد، اراک، ایذه و شوشتر، ماهشهر و ده ها شهر دیگر با صدای معلمان و بازنشستگان شور و هیجان گرفت. امروز مصادف با روز جهانی کارگر ما شاعلین و بازنشستگان، کارگران و معلمان، همگام و همصدا با فریاد بلندمان، حکومت را علیرغم سرکوب هایش، به چالش کشیدیم. ما چیزی برای از دست دادن نداریم و تارفع هر نوع تبعیض همچنان دست در دست هم تا به آخر ایستاده ایم. برگرفته از مدیای اجتماعی

قطعه‌نامه و بیانیه‌های روز جهانی کارگر در ایران

قطعه‌نامه‌های روز جهانی کارگر بطور واقعی پلاتفرم یک تحول اساسی و انسانی در جامعه است. و میتواند سرآغازی برای اتحاد جنبش‌های مختلف اجتماعی و در پیشاپیش آن طبقه کارگر باشد. حزب کمونیست کارگری به همه رهبران و فعالین کارگری و معلمان و بازنشستگان و سازماندهندگان روز جهانی کارگر درود می‌فرستد و بر آزادی فوری و بدون قید و شرط بازداشت شدگان روز جهانی کارگر تلاش خواهد کرد. متن قطعه‌نامه‌های منتشر شده از سوی تشکلهای مختلف کارگری، معلمان و نهادهای مختلف اجتماعی را می‌خوانید

قطعه‌نامه مشترک تشکل‌های کارگران، معلمان و زنان به مناسبت اول ماه مه روز جهانی کارگر

۷- غارت و چپاول منابع عمومی و تخریب محیط زیست توسط باندهای مافیایی وابسته به مراکز قدرت باید فوراً متوقف شود. به کلیه طرح‌های ضد محیط زیستی از جمله تخریب جنگل‌ها، کوه‌خواری، تجاوز به حریم دریا توسط ارگان‌های نظامی و دولتی و هرگونه طرح غیر کارشناسی انتقال آب به فلات مرکزی که به بهانه تامین آب شرب اما برای تامین آب مصرفی مورد نیاز کارخانجات فولادی متعلق به نهادهای قدرت و مافیایی فولاد است باید فوراً پایان داده شود.

۸- ممنوعیت کار کودکان و فراهم کردن امکانات زندگی و تحصیل رایگان با بالاترین استانداردهای آموزشی برای همه آنان فارغ از تعلق خانوادگی، جنسیت، قومیت و مذهب.

۹- استخدام‌های غیر رسمی و پیمانی از قبیل حق‌التدریس در آموزش و پرورش و آموزش عالی کشور باید ممنوع و به استخدام رسمی تبدیل گردد، دانشگاه‌ها و مدارس خصوصی و غیرانتفاعی برچیده شوند و آموزش و پرورش و آموزش عالی کشور مطابق با بالاترین استانداردهای جهانی تجهیز و سازماندهی گردند و تحصیل تا بالاترین مدارج آن رایگان باشد.

۱۰- قانون مشاغل سخت و زیان‌آور باید پرستاران را نیز در بر بگیرد و تمامی محیط‌های کار با بالاترین استانداردهای ایمنی تجهیز گردند.

۱۱- برچیده شدن حجاب اجباری و تمامی قوانین تبعیض آمیز نسبت به زنان، برابری کامل و بی‌قید و شرط حقوق زنان

معلمان و دیگر مزدبگیران شاغل و بازنشسته به بالای ۱۶ میلیون تومان در ماه و پرداخت بیمه بیکاری به کارگران و جوانان آماده به کار به میزان حداقل مزد.

۲- پایان دادن به امنیتی کردن اعتراضات سیاسی، صنفی و مدنی، لغو مجازات اعدام و شلاق، لغو کلیه احکام صادره علیه فعالان کارگری، معلمان و دیگر جنبش‌های آزادی‌خواه و برابری طلب و آزادی بی‌قید و شرط همه کارگران، معلمان و فعالان سیاسی و اجتماعی در بند.

۳- آزادی بی‌قید و شرط ایجاد تشکل‌های مستقل، اعتصاب، اعتراض، راهپیمایی، تجمع، اندیشه و بیان، احزاب و مطبوعات.

۴- پرداخت فوری مطالبات معوق کارگران، بازنشستگان، معلمان و کارمندان بخش خصوصی و دولتی همراه با خسارت دیرکرد و تصویب قانونی برای جرم‌انگاری عدم پرداخت حقوق و مزایا.

۵- تامین امنیت شغلی و توقف اخراج سازی‌ها، پایان دادن به هر نوع استخدام غیر مستقیم و غیر رسمی، برچیده شدن قراردادهای موقت و شرکت‌های تامین نیروی انسانی و پیمانکاری، لغو قوانین مناطق آزاد تجاری و ویژه اقتصادی و عدم افزایش مبلغ بیمه کارگران ساختمانی.

۶- قطع دست دولت از صندوق‌های بازنشستگی، سپردن اختیار صندوق سازمان تامین اجتماعی و دیگر صندوق‌های بازنشستگی به هیأت امنایی از نماینده‌های منتخب اعضا، محاکمه غارتگران صندوق‌های بازنشستگی و جبران خسارت‌های وارده به اعضا.

خواهان حضور حداکثری در تصمیم‌گیری‌های کلان اجتماعی در قالب تشکل‌های واقعی و مستقل خود هستند. دیگر هرگونه توهمی نسبت به حکومت برای هر درجه بهبود اوضاع اقتصادی و اجتماعی و سیاسی کشور از میان اکثریت قریب به اتفاق مردم رخت بر بسته و آنان خواهان و دست‌اندرکار تغییر توازن قوا برای تحقق تغییرات بنیادین در کشور هستند.

سازماندهی معلمان، دانشجویان و بخش‌های مختلفی از کارگران و دیگر توده‌های معترض مردم ایران به‌رغم تشدید سرکوب بی‌سابقه جنبش‌های اعتراضی در دو دهه‌ی گذشته، هر روزه در حال ارتقا و دیگر هیچ درجه‌ای از سرکوب نمیتواند جنبش‌های اعتراضی و خواهان تغییرات بنیادی را در کشور به نقطه اول خود بازگرداند.

روشن است که این مبارزات روز به روز متحدانه‌تر، سازمانیافته‌تر و زیر و رو کننده‌تر از قبل پیش خواهد رفت اما بدون تردید، سرعت بخشی به این روند وظیفه همه ما کارگران و معلمان و پیشروان جنبش‌های اعتراضی است.

ما امضاکنندگان این قطعه‌نامه با باور عمیق به ممکن و در دسترس بودن تحولات بنیادین در کشور، بدین وسیله خواست‌های خود را به مناسبت اول ماه مه روز جهانی کارگر به شرح زیر اعلام و تحقق آنها را به مثابه منشور حداقلی مطالبات‌مان، پیش شرط سازماندهی جامعه‌ای نوین و مبتنی بر پایان دادن به استثمار و محو ستم و تبعیض و اختناق و سرکوب می‌دانیم؛

۱- افزایش فوری حداقل حقوق کارگران،

وضعیت موجود دیگر حتی ذره‌ای قابل تحمل نیست و باید قاعده‌ی حاکم را بر هم زد و با زیر و رو کردن مناسبات کنونی، دنیایی از نو بنا کرد."

این روح حاکم بر همه مبارزات و اعتراضات کارگران، معلمان، بازنشستگان، زنان، دانشجویان و دیگر توده‌های ستمدیده مردم ایران است که هر روزه بیش از پیش سر بر میکشد و وضعیت جهانی موجود را به مصاف می‌طلبد.

سال‌هاست اعتراض و جدال برای تغییر به سیمای اصلی جامعه ما تبدیل شده است و کارگران و معلمان و اکثریت جامعه‌ی ایران امید به حکومت را برای ذره‌ای بهبود شرایط از دست داده و اعتراضات خیابانی را تنها تکیه‌گاه خود برای تحقق مطالبات‌شان قرار داده‌اند.

اما در این طرف، حکومتگران، سرمست از غارتگری‌های‌شان، بی‌هیچ توجهی به ویرانی کشور و فریاد آزادیخواهی و عدالت‌طلبی کارگران و معلمان و عموم مردم ستمدیده ایران، به گردن‌کشی‌های خود ادامه می‌دهند و بر این خیال باطل‌اند که با نیروی سرکوب و قهریه میتوانند مردم به ستوه آمده ایران را وادار به تمکین در برابر ستمگری‌های‌شان کنند. کارگران و معلمان و زنان و دیگر توده‌های زحمتکش مردم ایران، دیگر نمی‌خواهند زیر بار دستمزد و حقوق‌های چندین برابر زیر خط فقر بروند، دیگر استثمار و تبعیض و ستم مضاعف را نمی‌پذیرند.

آنان دیگر زیر بار سلب آزادی‌های سیاسی و فردی نمی‌روند، سرکوب و آموزش ایدئولوژیک را نفی می‌کنند و

بیانیه جمعیت دفاع از کودکان به مناسبت اول ماه مه روز جهانی کارگر

جمعیت دفاع از حقوق کودکان با انتشار بیانیه ای به مناسبت روز جهانی این روز را گرامی داشت. در این بیانیه بر مطالبات زیر تاکید شده است:

در بخشی از بیانیه چنین آمده است: "ما فعالین لغو کار کودک، دو استاندارد متفاوت برای زندگی انسان‌ها را در جامعه نمی پذیریم. فرزندان ما، معلمان و کارگران (مزد بگیران) شایسته همان زندگی‌ای هستند که فرزندان سرمایه‌داران

از آن برخوردارند. چرا که ما حقوق کودک را مستقل از وضعیت اقتصادی خانواده می‌دانیم. کودکی دوران مهمی از زندگی است. آسیب‌های دوران کودکی همواره با رنج، تا بزرگسالی همراه فرد خواهد بود. ما شادی را حق همه کودکان دانسته و همین امروز آن را مطالبه می‌کنیم. این خواست‌ها و خواست توقف فلاکت و وحشی‌گری علیه انسان و نیز رفاه و خوشبختی برای همگان، همواره از

افغانستانی در ایران و همچنین تبلیغات فاشیستی - راسیستی و ضد بشری در اروپا و نقاط دیگر جهان، یک بار دیگر ضرورت اتحاد و احترام به نژاد انسانی را در دستور همه پیشروان انسانیت قرار داده است.

گرامی باد اول ماه مه، روز جهانی همه مزدبران و ستمکشان
زننده باد اتحاد همگانی برای رسیدن به جهانی شایسته کودکان؛ که همگان شایسته‌اند

مطالبات فوری کارگران و دیگر مزدبران بوده است. اما امروز این خواست‌ها؛ از هر زمان دیگری بدل به مطالبه عمومی و سراسری و بعبارتی مطالبه ۹۹ درصدی‌های جهان شده است. از اینرو جا دارد که فعالان دیگر جنبش‌ها، از جمله جنبش کارگران، معلمان، پرستاران، کشاورزان و دیگر عرصه‌ها، ضرورت و فوریت همسو کردن و همگامی خویش را برای دستیابی به این امر مهم، در دستور خویش قرار دهند. برای مقابله با موج جدید حمله‌های ملی و قومیتی علیه زحمتکشان و مردم سرکوب شده

کار کودکان و واکاوی علل و پیدایش آن و ارائه راه حل‌های عملی و بهبود وضعیت زندگی خانواده‌های در شرایط دشوار با تاکید بر برابری حقوق ایرانی و غیرایرانی هستیم.

۳) همه‌گیری کرونا و تبعات آن، همچنین بحران اقتصادی حاصل از تحریم‌های بین‌المللی و سوء مدیریت اقتصادی و دلایل دیگری از جمله عدم دسترسی به فناوری و ابزارهای آن باعث شده چند میلیون دانش‌آموز به گفته خود مسئولین، از چرخه رسمی آموزش و پرورش خارج شوند. حال بیم آن می‌رود که با بازگشایی مجدد مدارس شمار قابل توجهی از این کودکان به دلیل تداوم فقر خانواده‌ها، همچنان از تحصیل به دور

مانده و چه بسا اکنون مسئولیت تامین بخشی از معاش خانواده‌هایشان را عهده‌دار شده باشند. لذا وزارت آموزش و پرورش مکلف است در اسرع وقت نسبت به وضعیت فعلی این دانش‌آموزان آمار و گزارش شفاف ارائه دهد و برای تحقق حق آموزش رایگان، با کیفیت و قابل دسترس برای همه کودکان این سرزمین اقدام کند.

۴) شبکه یاری کودکان کار از خواست‌های صنفی معلمان حمایت کرده و دلسوزانه تصریح می‌کند راه هرگونه توسعه و آبادانی کشور از مجرای آموزش و پرورش کشور می‌گذرد. حال خوب معلمان منجر به حال خوب فرزندان این کشور شده و در نهایت منجر به توسعه پایدار و عادلانه خواهد شد.

بیانیه شبکه یاری کودکان کار در روز جهانی کارگر

شبکه یاری کودکان کار طی بیانیه ای روز جهانی کارگر را گرامی داشت. در این بیانیه بر مطالبات زیر تاکید شده است:

۱) فشارهای اقتصادی امان مردمان را بریده و به استیصال رسانده است. در این شرایط، خطر افزایش خشونت خانگی، کودک آزاری، ترک تحصیل کودکان و اجبار به اشتغال آنها و در نهایت فروپاشی خانواده‌ها همواره هموطنان عزیزمان را تهدید می‌کند. لذا بر عهده دولت فعلی است با سرعت بیشتری وارد عمل شده و با بهره‌گیری از علم عالمان اقتصادی، افزایش حمایت‌های اجتماعی و رفع موانع توسعه عادلانه اقتصادی و

اجتماعی، از شعارزدگی فاصله گرفته و برای بهبود زندگی مردم گام‌های عملی‌تری بردارد.

۲) متأسفانه اخیراً شاهد جریانی در جامعه هستیم که به دنبال عادی‌سازی و عادی‌انگاری کار کودک و رسمیت بخشی به آن بعضاً با کلیدواژه کارآفرینی، به ایجاد دکه‌های گل‌فروشی ویژه کودکان کار و حتی پوشاندن لباس فرم به کودکان کارگر و... اقدام می‌کنند؛ ما ضمن محکوم کردن هرگونه تلاش برای عادی‌سازی کار کودکان، به عنوان دیدبانان مردمی حقوق کودک، خواهان برخورد ریشه‌ای با مسئله

دگرباشان جنسی در محیط‌های کار و تحصیل.

۱۴- اول ماه مه روز جهانی کارگر باید تعطیل رسمی اعلام و هرگونه ممنوعیت و محدودیت برگزاری مراسم این روز ملغی شود.

امضاکنندگان به ترتیب حروف الفبا:

اتحادیه آزاد کارگران ایران، انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه، سندیکای نقاشان استان البرز، شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت، شورای کارگری بازنشستگان تأمین اجتماعی (بستا)، صدای مستقل کارگران گروه ملی صنعتی فولاد ایران (اهواز)، کانون صنفی فرهنگیان البرز، کانون صنفی فرهنگیان الیگودرز، کانون مدافعان حقوق کارگر، ندای زنان ایران-برگرفته از مدیای اجتماعی

قطعه‌نامه مشترک تشکل‌های ...

از صفحه ۱۲

و مردان در تمامی عرصه‌های زندگی اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و خانوادگی. آزادی زنان معیار آزادی جامعه است و برخوردهای امنیتی با فعالین زن باید خاتمه یابد.

۱۲- به رسمیت شناخته شدن حق شهروندی برای مهاجرین افغانستانی و دیگر مهاجران و منع هرگونه اعمال تبعیض آمیز علیه آنان. هرگونه برخورد مهاجرستیز با اتباع خارجی باید جرم تلقی گردد.

۱۳- پایان دادن به جداسازی در دانشگاه‌ها و کنترل زندگی شخصی دانشجویان در دانشگاه و خوابگاه. پایان دادن به سرکوب و تحقیر و تبعیض علیه

بیانیه حمایتی کارگران و فعالین کارگری سندج

"فراهم کردن چنین بستری، گامی مهم و ماندگار در همبستگی و اتحاد طبقاتی همه ما کارگران در ایران خواهد بود، چنین امکانی را برای برگزاری اول ماه می و ابراز وجود قدرتمند طبقاتی نباید از دست داد. معلمان، پدران و مادران ما، فرزندان ما و هم طبقه ای‌های ما هستند. لذا ما کارگران و خانواده‌های کارگری سندج که خود و فرزندانمان از این شرایط نابرابر آموزشی و دیگر مصائب نظام سرمایه داری رنج می‌بریم، همگام و همصدا از فراخوان شورای هماهنگی تشکلهای فرهنگیان، این آموزگاران راه انسانیت حمایت، و در این روز خود را در کنار هم طبقه‌هایمان خواهیم دید.

گروهی از کارگران و معدن کارگران و خانواده‌های کارگری در سندج به مناسبت اول ماه می بیانیه ای دادند و در آن بر اتحاد و همبستگی تاکید نمودند. در بخشی از بیانیه آنها چنین آمده است: حق همه ما کارگران است که در برابر شرایط برده‌واری که طبقه سرمایه دار بر ما و کل جامعه تحمیل کرده است اعتراض و راهپیمایی و تحسن داشته باشیم و برای رسیدن به آرمانهای طبقاتی خود، یعنی آزادی و برابری و رفاه عمومی تلاش کنیم. روز کارگر روز همبستگی طبقاتی همه کارگران جهان است". آنها در ادامه ضمن اشاره به فراخوان شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان حمایت خود را از این فراخوان اعلام کرده و می‌نویسند:

بیانه صدای مستقل کارگران گروه ملی فولاد به مناسبت روز جهانی

فرا رسیدن روز جهانی کارگر همواره برای کارگران و زحمتکشان نماد مبارزه و اتحاد علیه استثمار و استبداد بوده است. این روز نماد استقامت طبقه کارگر و روزی است که باید جشن گرفته شود و کیفرخواست کارگران در برابر سرمایه داران و عاملان وضع موجود اعلام شود.

اول ماه می برای ما چنین روزیست نه چیز دیگر!

وضعیت ناگواری که امروز به اکثریت مردم تحمیل شده و حقیقت آنهایی که طراح و عامل معضلات جامعه هستند دیگر بر کسی پوشیده نیست و این وضعیت در درجه نخست، در نظام تولیدی کشور اختلال اساسی ایجاد کرده است که آثار تخریبی آن را در شکل تورم و شکاف-های طبقاتی شاهد هستیم. به نحوی که کارگران صنعتی در مقابل اولین نشانه ها و فشارهای این تخریب قرار گرفته اند و سنگینی آن را به واسطه سقوط موقعیت معیشتی و فرهنگی و اخلاقی در میان آحاد جامعه می توان دید.

در نتیجه نظام ناکارآمد تولیدی و مدیریت فشل و مافیایی در آن، امروز شرکت عظیم گروه ملی فولاد اهواز در سراسر ایلی بندی قرار گرفته که با جایگزین شدن علی محمدی به جای یوسفی و

تداوم مدیریت فاسد یا با تشدید فضای امنیتی در محیط شرکت به واسطه نیروهای حراستی دولتی و خصوصی، به هیچ عنوان به مسیر و ریل درست هدایت نخواهد شد.

همانطور که همکاران می دانند، ادامه حیات شرکت با وجود کمبود منابع و امکانات و به دلیل نبود قطعات در خطوط تولیدی، از بیرنگ گرفته تا پیچ از سمباده گرفته تا چسب، در هاله ای از ابهام قرار گرفته است.

وضعیت به وجود آمده در شرکت ما محصول این سیستم اقتصادی با برنامه های ضدکارگری اعم از خصوصی سازی و فقیرسازی است و دست نشاندگی آن به جای برنامه ریزی برای اورهال خطوط تولید و بهبود سطح زندگی کارگران، واحدها را با کمبود شدید نیرو و منابع به حال خودرها کرده اند.

در حقیقت مافیای صنعتی اجازه کارآفرینی و تغییر شرایط تولیدی به نفع کارگران را نمی دهد به طوری که توسط نیروهای امنیتی شان اخیرا بالای سی نفر از پرسنل شریف شرکت را اخراج و ممنوع از کار کرده اند که انعکاسی از ظلم گسترده در گروه ملی است.

ما ضمن دفاع و حمایت قاطعانه از همکاران اخراجی، برای برطرف کردن

ریشه فساد و ستم که خواسته همه ماست ایستادگی خواهیم کرد.

ما به هیچ وجه در قبال سیاست اخراج و بیکارسازی کارگران کوتاه نخواهیم آمد.

گذشته چراغ راه آینده ماست. خوشبختانه جنبش کارگری و به خصوص فعالان کارگری در گروه ملی دارای تجربه های غنی در مبارزه و سازماندهی برای حصول مطالبات هستند که به بهانه روز کارگر ضروری است که دوباره دستاوردهای کارگری را در زمینه برگزاری مجمع عمومی و راه اندازی اعتصابات قدرتمند برجسته کنیم و به میان بکشیم.

چشم امیدمان به روی هیچ دولت و نهاد و مدیر و کارآفرینی باز نباشد که قفل خطوط تولید و گره کور مشکلات معیشتی تنها با دستان آهنین و قدم های متحد کارگران باز خواهد شد.

بیاییم تا به بهانه روز جهانی کارگر نشان دهیم که گروه ملی فولاد از همیشه

بیدارتر است و حاضر است با فداکاری و کنار گذاشتن اختلافات متعدد، مبارزات تازه و ارزشمند دیگری را به صفحات تاریخ جنبش کارگری اضافه کند.

ما کارگران مستقل در گروه ملی صنعتی فولاد اهواز بدین وسیله این روز را به تمامی همکاران گرامی و به تمامی کارگران و نیروهای مزدبگیر و تمامی اقشاری که برای زندگی سعادتمند همگانی مبارزه می کنند تبریک می گوئیم و با یاران و متحدان خود عهد می بندیم که با تمام توان برای خروش دوباره کارگران آهن و برای اعتلای مبارزاتی کارگران تلاش خواهیم کرد.

ما کارگران فولاد ، علیه ظلم و بیداد ، می جنگیم می جنگیم

اردیبهشت ۱۴۰۱

برگرفته از مدیای اجتماعی

مشترک مان را فریاد کنیم. برای پایان دادن به این بربریت اتحاد سراسری مان را به نمایش بگذاریم و بدین گونه روز جهانی کارگر را به روز اعتراض خود علیه وضعیت نابسامان معیشتی و زیستی مان تبدیل کنیم.

(برگرفته از مدیای اجتماعی)

با صدای بلند اعلام کنیم که ما باز هم می آییم. این روز می تواند مناسبتی باشد برای تاکید بر خواسته های سراسری کارگران و فرصتی برای مطالبات پاسخ نگرفته مان. از همه کارگران و مزد بگیران دعوت می کنیم بیانه ها و قطعنامه های خود را تدارک ببینند. بیایید در کنار هم قطعنامه سراسری اول ماه مه داشته باشیم و درد

پیمانکاران چپاولگر و لغو قوانین برده وار مناطق آزاد و ویژه اقتصادی هستیم.

خواستار افزایش دستمزدها و رسیدن سطح آن در حد یک زندگی شایسته انسان هستیم.

خواستار بهبود قابل قبول محیط های کاری و زیستی مان در نفت و پتروشیمی، داشتن ایمنی محیط کار و پایان دادن به امنیتی کردن مبارزات و حق داشتن تشکل ، تجمع و اعتراض هستیم.

بخش از بیانیه شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت

”ما کارگران پروژه ای و پیمانی این روز همبستگی جهانی کارگری را باید متحدثتر از هر زمان دیگری کنار هم قرار بگیریم و برای استقبال از چنین روزی تدارک تجمعات مان را مقابل مراکز کاری، پالایشگاهها، پتروشیمی ها، نیروگاهها و مناطق ویژه ببینیم. یکصدا خواسته هایمان را اعلام کنیم و اولتیماتوم دهیم که همچنان پیگیر مطالباتمان هستیم. ما همچنان خواستار کوتاه شدن دست

اتکاء ما به حمایت شماست!

حزب کمونیست کارگری ایران
Worker-Communist Party of Iran

کمپین یک ماهه جمع آوری ۱۰۰ هزار دلار کمک مالی به حزب

بیانیه اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت ۱۴۰۱) روز اتحاد و همبستگی بین المللی طبقه کارگر در سراسر جهان

بیانیه مشترک سندیکاها و تشکلات مستقل کارگران و معلمان و بازنشستگان به مناسبت روز جهانی کارگر (۱۱ اردیبهشت)

نموده و با توجه به این وضعیت، همه هم طبقه‌ای‌های خود و پشتیبانان جنبش کارگری را به اتحاد عمل برای گسترش و تعمیق مبارزه حول محورهای زیر دعوت کنیم:

۱- افزایش حداقل دستمزد به میزان ۱۶ میلیون تومان در ماه برای یک خانوار ۴ نفره کارگری. (از نظر تعداد اعضا)

۲- برابری زنان و مردان در تمام عرصه‌های حقوقی، سیاسی، اقتصادی- اجتماعی، مدنی و فرهنگی.

۳- برقراری بیمه‌های اجتماعی مکفی و موثر، بویژه بیمه‌های درمانی و بیمه بیکاری برای کارگران بیکار و جویای کار

۴- انحلال شرکت‌های پیمانکاری و واسطه‌ای و برچیده شدن شر این قبیل شرکت‌ها، از محیط‌های کار و زندگی کارگران و تامین نیروی انسانی این مراکز، از طریق پیمان‌های دسته‌جمعی آنان.

۵- ایجاد تشکلات مستقل کارگران و برخورداری از حق آزادی بیان و عقیده، تشکل و تحزب؛ اعتصاب و اعتراض، تظاهرات، راه پیمانی و تحصن.

۶- آزادی کارگران و معلمان زندانی و زندانیان سیاسی و عقیدتی؛ منع تعقیب قضائی و بازگشت بی‌قید و شرط آنان به کار و محل زندگی خود.

۷- منع کار کودکان کمتر از ۱۶ سال و تأمین زندگی و آموزش کودکان کار

۸- مبارزه با هرگونه تبعیض جنسیتی، عقیدتی، ملی و قومی در محیط کار و در جامعه.

۹- مبارزه با هرگونه تبعیض و ستم نسبت به کارگران خارجی و از جمله کارگران و زحمت‌کشان مهاجر افغانستانی در ایران

۱۰- آموزش رایگان در تمام سطوح.

۱۱- ترمیم حقوق معلمان و بازنشستگان و همسان سازی حقوق آنان با شاغلان.

حالی است که بخش مهمی از کارگران شاغل، بویژه زنان کارگر، حتی از دستمزد حداقل نیز محرومند. در ایران نزدیک به ۶ میلیون بیکار وجود دارد که بیش از ۹۵ درصد آنان هیچگونه مستمری بیکاری دریافت نمی‌کنند.

از دو سال پیش شاهد مبارزات اعتراضی و اعتصابی طولانی، راه پیمانی‌های پرشور و تجمعات گسترده و خیابانی کارگران، معلمان، بازنشستگان و دیگر جنبش‌های اجتماعی بوده‌ایم که بویژه پس از پیروزیهای ناشی از مقاومت و مبارزه کارگران در هفت تپه، فولاد و کارگران پروژه‌ای صنایع نفت، گاز، پتروشیمی و نیروگاه‌ها، اشکال گسترده و سازمان یافته‌ای از اعتراضات و تجمعات خیابانی را توسط معلمان و بازنشستگان در سراسر ایران به نمایش گذاشته‌اند.

اعتراضات و تجمعاتی که به نوبه خود توازن قوا و فضای سیاسی- اجتماعی را بنفع جنبش‌های مطالباتی سنگین‌تر کرده و به لحاظ شکل و محتوا نمونه‌های برجسته و جدیدی از سازمان یافتگی و تداوم مبارزه در جنبش کارگری ایران را علی‌رغم تمامی فشارها و سرکوب‌ها، اخراج‌ها و احضارها و بازداشت و زندانی کردن فعالان این جنبش‌ها، توسط حکومت و ایادی آن، در معرض نگاه و توجه کارگران و سایر جنبش‌های اجتماعی قرار می‌دهد.

همه این‌ها به نوبه خود دلالت بر این امر خطیر دارند که کارگران باید بیش از پیش به توانایی و قدرت اراده و آگاهی خویش متکی بوده و سرنوشت خود را خود در دست گیرند.

به همین جهت در روز جهانی کارگر، که نظام حاکم همه ساله مانع برگزاری آن می‌شود، لازم است که ما کارگران شاغل و بازنشسته، معلمان، زنان، جوانان دانشجویان و ... با اتحاد و همبستگی هرچه بیشتر و اتکا به سازماندهی و تشکلات مستقل خود و از این طریق گسترش مبارزات خویش، خواست‌های خود را به طور صریح و روشن اعلام

جز کشتار، ویرانی، آوارگی و بی‌خانمانی میلیون‌ها انسان، گرانی و کمبود مواد غذایی و دیگر مایحتاج زندگی، ایجاد دشمنی و نفرت پراکنی، گسترش مسابقه تسلیحاتی و عقب‌گردهای سیاسی و فرهنگی نتیجه‌ای برای طبقه کارگر و توده‌های زحمتکش مردم نداشته است.

سرمایه‌داری حاکم بر ایران، همین الگوهای سرمایه‌داری جهانی و از جمله سیاست‌های نئولیبرالیستی آن را در شرایطی به کار می‌گیرد که با توجه به کنترل انحصاری بر قدرت، منابع و امکانات کشور، رانت‌های باور نکردنی و یغماگرانه‌ای را برای صاحبان قدرت و نفوذ فراهم آورده و پیامدهای بسیار مخرب و ویرانگری را بر زندگی توده‌های مردم کارگر و زحمتکش، نسبت به بسیاری دیگر از کشورها باقی گذاشته است.

مزد کارگران در ایران از پائین‌ترین مزدها در سراسر جهان بوده و نرخ بیکاری و تورم در ایران از بالاترین نرخ‌های جهانی است. زنان کارگر علاوه بر استثمار و ستمی که بر عموم کارگران حکمفرماست از ستم و تبعیض جنسیتی و بار سنگین کار خانگی نیز رنج می‌برند. ضمن این که ستم‌هایی که بر زنان وارد می‌شود نقشی اساسی در پائین نگاه داشتن مزد و مزایای کارگران زن و به طور کلی کاهش سطح عمومی مزدها - چه مزد زنان و چه مزد مردان - دارد. از سوی دیگر در جامعه سرمایه‌داری، و بویژه ایران، شاهد اعمال انواع خشونت و تحقیر بر زنان و پایمال کردن حقوق آنان هستیم: رشته‌ای طولانی از خشونت که یک سر آن ازدواج اجباری دختران خردسال و قتل‌های ناموسی و سر دیگرش تبدیل کردن زن به کالا است.

شکاف وسیع بین درآمد ناچیز و هزینه‌های روزافزون زندگی، بیکاری و عدم اطمینان به آینده - بویژه در مورد جوانان - و فقر روز افزون در سطح جامعه بیداد می‌کنند. حداقل دستمزد در ایران با مزایا برای سال جاری حدود ۶ میلیون تومان در ماه تعیین شده است که در حدود یک سوم خط فقر است. این در

اول ماه مه، روز تحکیم همبستگی و اتحاد کارگران همه کشورها، علیه استثمار و ستم سرمایه‌داری در سرتاسر گیتی است.

این روز بزرگ، یک پیام فراموش نشدنی برای طبقه کارگر جهانی در بر دارد و آن اینکه: آزادی طبقه کارگر تنها به دست خود و با اتحاد و همبستگی و مبارزه‌ای سازمان یافته و متشکل محقق می‌شود.

واقعیت این است که نظام سرمایه‌داری وضعیت اقتصادی و سیاسی خطرناک و راه حل‌های فاجعه باری را برای کارگران و توده‌های زحمتکش در سرتاسر جهان به وجود آورده است که آشکارا آنان را به

ورطه فقر و فلاکت می‌کشاند. «راه حل‌های اقتصادی «ای همچون: توسل به رویکرد «بازار آزاد»؛ توسعه لجام گسیخته خصوصی‌سازی و مقررات زدانی؛ حذف یا کاهش خدمات عمومی، کالائی کردن هرچه بیش‌تر همه چیز که بازپس گرفتن دستاوردهای کارگران، انداختن بار بحران اقتصادی بر دوش آنان و توده‌های زحمتکش و تخریب همه جانبه محیط زیست از پیامدهای مخرب و بلافصل آن می‌باشد.

«راه حل سیاسی «طبقه سرمایه‌دار و دولت‌های سرمایه‌داری نیز چیزی جز تلاش برای تثبیت و تداوم سلطه استثمارگران بر کارگران و دیگر زحمتکشان، سرکوب و یا منحرف کردن جنبش‌های مترقی و احزاب و تشکلاتی مرتبط با این جنبش‌ها نبوده و نیست. انعکاس این سیاست‌ها در عرصه جهانی نتیجه‌ای جز: تجاوز نظامی، سرکوب جنبش‌های آزادی خواهانه، ایجاد مناطق نفوذ به نفع این یا آن بلوک قدرت، تحمیل سیاست‌ها و مقررات قدرت‌های بزرگ از طریق نهادهای بین‌المللی نداشته است که یک نمونه از آن را در جنگ میان روسیه و اوکراین شاهد هستیم که ناشی از تضاد منافع بین بلوک غرب و زرادخانه نظامی ناتو از یک سو، و بلوک سرمایه‌داری سلطه گر روسیه از دیگر سو می‌باشد. این جنگ

ما کارگران معلمان و پرستاران و زنان به جان آمده از درد تبعیض، از این همه بیداد، فریاد بر می آوریم؛ امسال اول ماه مه خیابان به دست ماست و معلمان و کارگران و بازنشستگان و دیگر جنبشهایی که هر روز فریاد حق طلبی سر می دهند، دادخواه چهل سال زندگی بر باد رفته مان خواهیم بود و از مبارزات پیگیر معلمان کارگران و بازنشستگان حمایت خواهیم کرد.

اردیبهشت ۱۴۰۱

برگرفته از مدیای اجتماعی

ایدئولوژیک تلاش کرده اند جهنم حاکم را موجه جلوه دهند.

با دستمزدهای برده وار و گرانی سر به فلک کشیده برای خودشان حسابهای نجومی و برای ما فلاکت عمومی به ارمان آورده اند.

زندگی و جان مردم را به کالایی قابل خرید و فروش بدل کرده و بازار مکاره بردگان بی مزد براه انداخته اند

با تحمیل فقر، تبعیض و نابرابری زندگی کودک و زن و مرد این سرزمین را به یغما بردند.

روز جهانی کارگر فریاد همه ی ما یکی خواهد بود.

دیگر اجازه نمی دهیم بر دوش زندگی میلیونها انسان، کاخ های ثروت بسازید و ما سهمی از شادی و رفاه نداشته باشیم.

اول ماه مه بیرق اتحاد همگانی همه ی مردم است روزی که فریادایمان یک صدا می شود و دادخواه زندگیمان هستیم.

اول ماه مه بیرق اتحاد، همگانی مردم است!

ندای زنان ایران

برپایی آپارتاید جنسیتی، زندگی میلیونها زن را به ورطه نابودی کشانده اند و هر روز شاهد فجایع هولناک قتل های ناموسی و خشونت های افسار گسیخته علیه زنان هستیم و مسبب نکبتی که بر سرمان آوار کرده اند بساط سودآوری مافیای سرمایه است.

چرا که با فرودست کردن زنان، نیروی کار و ذخیره بیکار فوق ارزان را برای سودهای نجومی شان رقم زده اند.

از همین روی بیشتر اشتغال زنان در مشاغل غیر رسمی و با نازلترین دستمزد و بدون بیمه و مزایا می باشد.

کرامت انسانی زنان را با تحمیل قوانین ضد زن و با نماد حجاب اجباری نابود کرده اند تا شیره جانمان را بمکنند و با رنگ

با اینکه در قرن بیست و یک شاهد پیشرفتها و دست آوردهای بسیار در همه زمینه های تکنولوژی هستیم، اما سهم ما از زندگی، فزونی مصائب و نکبت حاکمیت سرمایه بر زندگی است و هر روز بیشتر ما را به دادخواهی زندگی به تاراج رفته مان وامی دارد.

امروز بیش از هر زمانی آشکار است که ریشه درد های ما، مشترک است و مفت خوران چپاولگر بختک روزگار ما شده اند.

زندگی مان را به گروگان گرفته اند و با چماق سرکوب و فشارهای امنیتی تلاش می کنند صدای اعتراضاتمان را خفه کنند.

با تحمیل مناسبات و قوانین ضد زن و

گرامی باد اول ماه مه، روز جهانی کارگر!

کانون نویسندگان ایران

مراتب سخت تر به استقبال اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت) می روند؛ کارگرانی که در وضعیت وخیم اقتصادی و زیر بار توری لگام گسیخته برای گذران زندگی تقلا می کنند و در سایه ی شوم کرونا و زیر خط خانمان سوز فقر برای دریافت دستمزدی ناچیز از جانشان مایه می گذرانند. همانها که فرسوده و بی رمق با قراردادهای موقت و مزدهای معوق، از حداقل های اولیه ی یک زندگی شرافتمندانه محروم مانده اند و حقوق و هستی شان بیش از پیش لگدکوب شده است.

برگزاری مراسم مستقل در این روز، بیان آزادانه ی مطالبات و حق تشکلیابی سازمان های مستقل، از حقوق اساسی و اولیه ی کارگران در سراسر جهان است. پاسخ حاکمان اما به حق طلبی، آزادی خواهی و تشکلیابی کارگران و هر اعتراض و اعتصاب آن ها چیزی جز سرکوب، پرونده سازی و زندان نبوده است. کارگران فکری و فرهنگی مستقل ایران نیز هرگز از این قاعده مستثنی نبوده اند و از حاکمیت چیزی جز آزار و استثمار ندیده اند.

هر سال در اولین روز ماه مه، کارگران جهان دوشادوش هم به خیابان ها می آیند و بر ضد نظام سرمایه داری می خروشدند و با مارش همبستگی، روز جهانی کارگر را گرامی می دارند. کارگران با مشت هایی گره کرده در برابر نظامی می ایستند که بی وقفه حقوق اولیه ی زندگی و دستاوردهای مبارزاتی شان را چپاول کرده و در ویرانی و تباهی کم نگذاشته است.

بیش از یک قرن پیش کارگران با خواست ۸ ساعت کار روزانه به جای ۱۴ ساعت و اعلام اعتصاب و برگزاری تظاهرات گسترده به خیابان ها آمدند و به خاک و خون کشیده شدند. این خواست که چیزی جز دستیابی به شأن و کرامت انسانی، زندگی بهتر و فراغت بیشتر برای کارگران نبود، طی سالها مقاومت و ایستادگی و با جان فشانی میلیون ها کارگر در اعتراض به نابرابری و استثمار به ثمر نشست و سرانجام به رسمیت شناخته شد.

هم گام این خروش، کارگران ایران نیز همچون سالیان گذشته و در شرایطی به

کانون نویسندگان ایران ضمن اعلام حمایت از مطالبات کارگران و اعلام همبستگی با آنان در مسیر دستیابی به خواسته های برحقشان، همچون گذشته از حق تشکلیابی و آزادی بیان بی هیچ حصر و استثناء دفاع می کند و خواستار آزادی بی قید و شرط تمامی زندانیان سیاسی و عقیدتی است.

شادباش به کارگران! و فرخنده باد اول ماه مه، روز جهانی کارگر!

بیانیه

(۱۱ اردیبهشت ۱۴۰۱)

گرامی باد اول ماه مه، روز جهانی کارگر

۱۱ اردیبهشت ۱۴۰۱

برگرفته از مدیای اجتماعی

بیانیه اول ماه مه...

از صفحه

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه سندیکای کارگران شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه

کانون صنفی فرهنگیان البرز

کانون صنفی معلمان قزوین

کانون صنفی فرهنگیان الیگودرز

گروه اتحاد بازنشستگان

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد

تشکل های کارگری

اتحاد سراسری بازنشستگان ایران

شورای بازنشستگان ایران

برگرفته از مدیای اجتماعی

۱۲- نظارت نمایندگان منتخب بازنشستگان بر صندوق ها و دارائی های عمومی بازنشستگان و برخورداری از بیمه های موثر و کارآمد.

۱۳- مخالفت با جنگ های تجاوزکارانه و افشا و محکوم کردن سیاست های سلطه طلبانه و منافع استثمارگرانه همه دولت های درگیر در جنگ.

گرامی باد اول ماه مه روز اتحاد و مبارزه مشترک کارگران جهان علیه نظام سرمایه داری!

تاریخ ۸ اردیبهشت ۱۴۰۱

امضاها:

بیانیه عمومی به مناسبت اول ماه می روز جهانی کارگر با مضامین ۶ گروه از نهادها و جمع‌های کارگری

معلمان فعالین دفاع از حقوق زن و دیگر فعالین اجتماعی

نیست.

در نتیجه تنها راه خلاصی از این همه نکتبت و دردمندی مشترک، مبارزه مشترک است. باید مبارزاتی که امروز در همه عرصه‌ها در جامعه با قدرت در جریان است را به هم پیوند زده و تبدیل به اعتراضات عمومی کنیم.

اول ماه می روز جهانی کارگر امسال مناسبت مهم و تعیین کننده ای است تا با برگزاری گسترده و عمومی مراسمات، مبارزات خود را حول مطالبات اساسی عمومیت بخشیم و وارد مرحله ای عالیتر (اعتصاب عمومی) در ادامه مبارزاتمان شویم.

امضاء کنندگان این بیانیه از کل طبقه کارگر، زنان، خانواده‌های دادخواه و همه مردم خواهان رفاه، آزادی و شادی می‌خواهند که اول ماه می روز جهانی کارگر را روز اتحاد و همبستگی خود بدانند و حول خواسته‌های زیر هر چه باشکوه‌تر و سراسری‌تر و عمومی‌تر مراسمات این روز را برگزار کنند.

۱- افزایش حداقل حقوق به ۱۶ میلیون تومان

۲- درمان رایگان برای عموم مردم

۳- آموزش رایگان و مطابق با معیارهای علمی و مدرن برای همه دانش آموزان

۴- بیمه بیکاری معادل حداقل حقوق ۱۶ میلیون تومان برای همه بیکاران بالای ۱۸ سال سن اعم از زن و مرد

۵- برابری کامل زن و مرد در تمام شئون اجتماعی

۶- آزادی تشکل، تحزب، تجمع، اعتصاب و تظاهرات

۷- آزادی فوری و بی قید و شرط کلیه زندانیان سیاسی و مخومه شدن همه پرونده‌های قضایی علیه فعالین

۸- به رسمیت شناسی اول ماه می روز جهانی کارگر به عنوان روز تعطیلی عمومی

علی‌رغم شدت یابی و قدرنگیری بیشتر جنبش کارگری، وضعیت معیشت و خیم تر از سالهای قبل است. گرانی و تورم لجام‌گسیخته تر شده است و به اعتراف غیر قابل اعتماد خودشان که همواره آمارها را به طور

دست ساز اعلام می‌کنند، تورم به بالای ۴۲ درصد رسیده است که تاکنون بی سابقه بوده است. حداقل حقوق کارگر را کمتر از چهار و نیم میلیون تومان تعیین کرده اند در حالیکه خودشان معترف به وجود خط فقر بالای ده میلیون تومان بودند.

در نتیجه تحمیل گرانی و بیکاری و رها کردن بخش گسترده ای از مردم بدون بیمه بیکاری، بر شمار صدها هزار نفره زباله گردان و کودکان کار و زنان تن فروش هر روز اضافه می‌شود. به خاطر نبودن بیمه درمانی عمومی، روزانه انسانهای

زیادی جان خود را از دست می‌دهند و یا با درد انواع بیماریها بر خود می‌پیچند. بی‌شرمانه مقدار یارانه نان ماهانه برای هر فرد را در حد خرید یک نان سنگک تعیین کرده اند و در صدد کارتی کردن نان هستند. این در حالیست که حاکمان و

جمعیت یک درصدی‌های صاحب سرمایه با چپاول ثروتهای عمومی و دسترنج‌های عموم مردم کارکن، ثروتهای نجومی به هم می‌زنند و از زندگی انگل و ارشان لذت می‌برند.

به طور کلی می‌شود تصویری تاریکتر و وحشتناکتر برای شرایط ادامه حیات در سال پیش رو را به طور یقین از هم اکنون تصور کرد.

بیا باید به دقت به ریشه‌های بلایی که بر سر ما مردم از هر بخشی از جامعه آمده است بنگریم!

ریشه همه مصیبت‌های آوار شده بر ما کارگران، معلمان، بازنشستگان، جوانان، بیکاران، خانواده‌های دادخواه، زنان، مدافعان محیط زیست و کل مردم کارکن

محروم یکی است. هیچیک از این دردها، بیگانه و بی ربط به هیچیک از بخش‌های تحت ستم دیگر در جامعه

گذشته این مبارزات با جدیت، همبستگی و گستردگی فراوانتری همراه بود.

اعتصابات کارگران هفته تپه و اعلام وجود شورای چند هزار نفری آن، اعتصاب سه ماهه کارگران پیمانی نفت که با هدایت شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت انجام گرفت، تجمعات سراسری بازنشستگان در یکشنبه‌های اعتراضی و تجمعات سراسری و قدرتمند معلمان از جمله اعتصابات و اعتراضات شاخص و قدرتمند طبقه کارگر بودند.

در دیگر عرصه‌های اجتماعی نیز جامعه در تب و تاب بود. تجمعات خانواده‌های دادخواه هوایم‌ساق شده توسط سپاه و جانباختگان اعتراضات آبان ۹۸ و دیگر اعتراضات، تجمع بدون حجاب دختران

فارغ‌التحصیل دانشگاه تهران در مراسم جشن فارغ‌التحصیلی در اعتراض به نابرابری و حجاب اجباری، برگزاری مراسم روز جهانی زن، مراسم جشن و رقص پسران و دختران بی حجاب در چهارشنبه‌سوری و سیزده بدر در خیلی از شهرهای ایران هم نمونه‌هایی از پیشرویهای مردم خواهان دادخواهی، آزادی و شادی طی سال گذشته بودند.

در برابر این همه پیشروی جامعه در تمام عرصه‌های مبارزاتی، طبیعی بود که حکومت سرکوبگریهایش را شدت

ببخشد. احضارها، بازجویی‌ها، محاکمه‌ها و زندانی نمودن کارگران، معلمان، زنان،

اعضاء خانواده‌های دادخواه و فعالین این عرصه و همچنین تشدید فشار بر زندانیان سیاسی از طریق قطع تلفن، به انفرادی فرستادن آنان در حالیکه مبتلا به کرونا بودند و تاخیر عامدانه در انتقال زندانیان به بیمارستان که به کشته شدن بکناش آبتین منجر گردید، از جمله اقدامات سرکوبگرانه‌ای بودند که در کارنامه سال

گذشته مقابله حکومت با مردم ثبت گردیده‌اند.

طی یک سال گذشته جهان تحت حاکمیت نظام سرمایه داری اتفاقات و تحولات زیادتری نسبت به چند سال قبلتر را از سر گذراند. از طرفی وقایع تراژیک و دلخراشی را در گوشه‌هایی بر کره خاکی شاهد بود و از طرف دیگر تحولاتی که ریشه‌های وقایع تراژیک مذکور و همه بلایایی که این نظام سراپا ضد انسانی را به چالش کشید را نظاره کرد.

از رها شدن قلاده تروریستهای طالبان توسط ناتو به سرکردگی آمریکا که جامعه افغانستان را به جهنمی سوزانتر از گذشته برای مردم و بخصوص زنان تبدیل کرده اند تا تجاوز نظامی روسیه به اوکراین و به

خاک و خون کشیده شدن مردم در نتیجه کشمکش‌های بلوک‌های ارتجاعی غرب و شرق بر سر تقسیم میدان نفوذ سیاسی و نظامی خود همه از میدان‌های کشتار انسانهای بی دفاع توسط ماشین‌های کشتار مدرن دولتهای سرمایه داری از مدل دموکراسی غربی گرفته تا مدل دیکتاتوری‌های ناسیونالیستی و مذهبی شرقی بوده‌اند.

اما در مقابل این توحش انواع مدل‌های سرمایه داری و باندهای تروریست و آدمکش مولود آن، جبهه انسانیت نیز با قدرت بیشتری قد علم کرد و در برابر کل لجنزار سرمایه داری قرار

گرفت و به سیاستها و اعمال انسان کشی اعتراض کرد.

علاوه بر این در عرصه‌های مختلف تقابل‌های درون کشوری نیز در کشورهای مختلفی مبارزات طبقاتی شدیدی جریان داشته است.

اعتصاب ده‌ها میلیونی کارگران هند، اعتصاب هزاران نفره کارگران بخش حمل و نقل شهری بروکسل، اعتصاب سراسری رانندگان کامیون پرو و حمایت اتحادیه کارگران حمل و نقل پرو از آن اعتصاب، حکومت‌های سرمایه داری را به لرزه درآورد.

اما در ایران در ادامه مبارزات طبقاتی و توده‌ای طی بیش از چهار دهه، سال

میزه شورای باهنکی تشکل های صنفی فرسنگیان ایران به مناسبت فرارسیدن اول ماه می، روز جهانی کارگر

نماید. بی شک آن بخش از نیروی کار که موفق به عقد قرارداد نشده است با وضعیت اسفناک و فاجعه باری روبرو خواهد بود و از آن بدتر وضعیت آن بخش از نیروی کار است که به ارتش بیکاران پیوسته است.

شورای هماهنگی تشکل های صنفی فرهنگیان ایران همواره خواهان افزایش حقوق تمام کارگران و معلمان شاغل و بازنشسته، دولتی و خصوصی، رسمی و غیررسمی به بالای خط فقر بوده است.

شورا خواهان توقف خصوصی سازی آموزش، استخدام نیروهای غیر رسمی و امنیت شغلی برای کارگران به ویژه نیروی کار آموزشی مشمول قانون کار است.

شورای هماهنگی تشکل های صنفی فرهنگیان ایران بر این باور است که مطالبات اقشار اجتماعی به هم پیوند خورده است از همین رو از آموزش رایگان و با کیفیت به عنوان بخشی از حقوق ملت دفاع می کند و خواهان اتحاد و همبستگی عمومی اقشار اجتماعی حول مطالبات مشترک از جمله آموزش رایگان و توقف خصوصی سازی است.

اما در بُعد برنامه ریزی، حقوقی و قانونی نیز تلاش نموده تا سیاست های خود را به اکثریت جامعه تحمیل نماید به عنوان نمونه امروز می توان قانون کار را به عنوان یک قانون ضدکارگری تقویت کننده سیاست های استثماری ارزیابی نمود. در سایه این قانون و سایر دستورالعمل ها و برنامه های اجرایی است که سیاست های ضدکارگری در دستور کار بخش دولتی و خصوصی قرار دارد و حداقل دستمزد بر همین مبنای کارگران تحمیل می گردد.

در ادامه همین سیاست ها امروز بخش مهمی از نیروی کار آموزشی از قبیل نیروهای خرید خدماتی، مربیان پیش دبستانی، مربیان نهضت سوادآموزی و تمام معلمان شاغل در بخش خصوصی و معلمان شاغل در آموزشگاه های آزاد و زبان خارجی تحت شمول قانون کار قرار گرفته اند.

این معلمان اگر موفق به عقد قرارداد شوند این شانس را دارند که مانند سایر بخش های کارگری بر مبنای حداقل دستمزد حقوق دریافت نمایند. حداقل دستمزدی که برای سال ۱۴۰۱ در حدود چهار میلیون تومان تعیین شده است این در حالی است که خط فقر در سال ۱۴۰۰ بالاتر از ۱۲ میلیون محاسبه شده بود.

به راستی یک خانواده مزدبگیر در چنین شرایط بحرانی چگونه قادر است با ۴ میلیون تومان امورات خود را سپری

افزایش دستمزد به بالای خط فقر، برخورداری از بیمه درمانی و تامین اجتماعی مناسب، حق تشکلیابی مستقل و حق اعتصاب و تجمع از جمله مطالبات جدی کارگران است اما تاکنون پاسخ حاکمیت به این مطالبات مشت آهین بوده است تا جایی که امروز تعدادی از فعالان کارگری با احکام سنگین قضایی روبرو هستند حاکمیت آنان را زندانی میکند و اجازه تشکیل مجامع و جلسات را به آنان نمی دهد.

شورای هماهنگی تشکل های صنفی فرهنگیان ایران ضمن حمایت قاطع از مطالبات کارگران، خواهان پایان دادن به خط سرکوب و ارباب و مخومه شدن پرونده فعالان کارگری و آزادی زندانیان کارگر است.

مروری بر وقایع سال های اخیر نشان می دهد امروز طبقه کارگر ایران بیش از هر زمان در اوج مطالبه گری قرار دارد. موفقیت های کارگران از نیشکر هفت تپه تا فولاد اهواز و از هیکو اراک تا خودروسازی تبریز و در بخش صنعتی و خدماتی در طی سال های گذشته نشانگر پویایی جنبش کارگران ایران است.

اگر چه طبقه حاکم در ایران همواره سرکوب عریان را به عنوان بخشی از سیاست های خود در قبال کارگران، معلمان و بازنشستگان و دانشجویان و زنان برای سرکوب مستمر معیشت و دستمزد در دستور کار خود داشته است.

اول ماه می، روز جهانی کارگر، یاد آور تلاش و مبارزه کارگران برای نفی استثمار و بردگی نوین و تحقق آزادی و برابری است. تاریخچه اول ماه می به سال ۱۸۸۶ برمی گردد روزی که کارگران آمریکا به اعتصاب سراسری دست زدند تا ۱۴ ساعت کار روزانه را به ۸ ساعت کار کاهش دهند. پس از آن این تاریخ در جهان به عنوان روز کارگر شناخته شد و در نهایت در تقویم بین المللی این روز به نام روز جهانی کارگر ثبت شد. در ایران برای اولین بار در سال ۱۳۰۰ خورشیدی، کارگران این روز را جشن گرفتند.

این روز در حالی نماد اتحاد و همبستگی کارگران جهان است که بخش های مختلف نیروی کار در جهان و ایران به خاطر بحران های اقتصادی جهانی ناشی از سیاست های سرمایه سالارانه و ریاضتی با مشکلات فراوان روبرو هستند. سیاست هایی چون برنامه تعدیل نیرو، ارزان سازی نیروی کار و عدم تامین امنیت شغلی در کنار سلب مالکیت عمومی، خصوص سازی گسترده و پولی سازی خدمات اجتماعی، آموزشی و بهداشتی که موجب کاهش قدرت خرید کارگران و تحمیل فقر به آنان شده است.

همانطور که در سطح جهانی و بین المللی کارگران دارای مطالبات و منابع مشترک هستند در ایران نیز کارگران همچون معلمان خواهان مطالبات و حقوقی هستند که از آنان سلب شده است.

میزه عمومی به مناسبت اول ماه می...

از صفحه ۱۷

زنده باد اول ماه می روز جهانی کارگر
امضاء ها:

انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه، سندیکای نقاشان البرز، ندای زنان ایران، گروهی از فارغ التحصیلان بیکار دانشگاه رازی کرمانشاه، گروهی از رانندگان تاکسی شهرک ظفر کرمانشاه، گروهی از کارگران جوشکار شهرک امام کرمانشاه، گروهی از ورزشکاران رزمی

کار کرمانشاه، گروهی از مهندسان نرم افزار پاساژ میرداماد کرمانشاه، گروهی از کارگران برق کار ساختمانی سقز، گروهی از کارگران نقاش ساختمانی سقز، گروهی از کارگران لوله کش ساختمانی سقز، گروهی از کارگران بیکار محله کریم آباد سقز، گروهی از کارگران بیکار محله تپه شافعی سقز، گروهی از کارگران بیکار محله تپه مالان سقز، گروهی از کارگران

بیکار محله بدربران سقز، گروهی از باز نشینان تأمین اجتماعی و خدما درمانی سقز، گروهی از اعضا کانون صنفی معلمان سقز و زیویه، گروهی از فعالین اجتماعی سقز، گروهی از کارگران کارگاه های تولیدی شهرک صنعتی سقز، گروهی از کارگران ساختمانی خیابان هفده شهریور سنندج، گروهی از کارگران ساختمانی خیابان فرح سنندج، گروهی از کارگران گازرسانی سنندج، گروهی زنان کوهنورد سنندج، گروهی از کارگران مرغداری های مریوان، گروهی از کولبران مریوان، -گروهی از کارگران ساختمانی

کامیاران
برگرفته از مدیای اجتماعی

کارگر کمونیست

مسئولیت مطالب با نویسندگان
انهاست. درج مقالات در کارگر
کمونیست لزوماً به معنی تأیید
مضمون آنها از جانب نشریه نیست

برنامه ویژه تدارک اول مه با موقیت برگزار شد

کمپین برای آزادی کارگران زندانی فراخوان دهنده این این برنامه بود

ضد انسانی و ضد کارگری جمهوری اسلامی خواهان اخراج جمهوری اسلامی از سازمان جهانی کار شد

همچنین پیمان شجیراتی فعال کارگری فولاد اهواز در پیام خود و از کارگران سابق بر اتحاد کارگران در برابر سرکوبها تاکید ریتا مالیا دبیر کل اتحادیه ساختمانی کرد. شعبه نیو ساوت ولز استرالیا و پل کیتینگ دبیر کل اتحادیه کشتیرانی استرالیا نیز پیامهایی به کنفرانس دادند و حمایت خود را از کارگران ایران اعلام کرده و سرکوبگریهای حکومت اسلامی را در قبال معلمان و کارگران محکوم کردند. در خلال سخنرانی ها و پیامها مبارزات و کلیپهای ویدئویی متعددی از اعتراضات سال گذشته کارگران مردم پخش شد و صحنه های با شکوهی از این مبارزات به نمایش در آمد

کمپین برای آزادی کارگران زندانی

۲۰۲۲ آپریل ۲۸، ۱۴۰۱ اردیبهشت ۸

<https://free-them-now.com/>

لینک مباحث ویژه برنامه فری دم ناو به مناسبت روز جهانی کارگر در کانال جدید <https://free-them-now.com/?p=3540>

و بر همبستگی، وضعیت بدتری دارند کارگران تاکید کرد

بهنام ابراهیم زاده فعال دفاع از حقوق و زندانی سیاسی سابق کودکان و کارگران با اشاره به شمار زیاد کودکان فقیر و کودکان کار و با توضیح وضعیت کارگران در ایران توسط جمهوری اسلامی، جمهوری اسلامی را محکوم نمود و بایکوت جهانی این رژیم و اخراج آن از سازمان جهانی کار را مورد تاکید قرار داد. پیامهایی نیز از سوی شماری از چهره و دست اندرکاران های بین المللی پیتر. اتحادیه ای به کنفرانس ارائه شده بود تاچل مدافع حقوق بشر و مدیر نهاد پیتر تاچل که به دلیل بیماری نتوانست در کنفرانس شرکت کند، در پیامی به پایمال کردن حقوق انسانی توسط حکومت اسلامی اعتراض کرده و خواهان بایکوت این حکومت شد

استفانی اسمیت دبیر کل اتحادیه

سرویس و خدمات عمومی

بریتیش کلمبیا نیز در پیام خود با تشکر از فری دم ناو بخاطر دعوتش به بر همبستگی بین المللی کنفرانس، کارگران تاکید کرده و با توجه به کارنامه

درد سخنران دیگر این مراسم بود و با شادباش روز جهانی کارگر به وضعیت زندانها و مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی تاکید کرد

سپس کاظم نیکخواه مسئول روابط آزادی کارگران بین المللی کمپین برای زندانی، بر جدال و مبارزه کارگران در دنیا و در ایران علیه سرمایه داران و حکومتهایشان اشاره کرد و با اشاره به تقابل گسترده کارگران و مردم با حکومت اسلامی تاکید کرد که در ایران کارگران میدانند که بدون آزاد کردن کل جامعه طبقه کارگر آزاد نمیشود و دست در دست همه مردم در این جهت تلاش میکنند

سعید نعمتا دبیر کل فدراسیون اتحادیه یکی از امضا های کارگری عراق و کنندگان کمپین بایکوت جهانی جمهوری اسلامی نیز یکی از سخنرانان این کنفرانس بود و در پیامی به زبان عربی بر همبستگی میان کارگران کشورهای دنیا تاکید کرد و به وضعیت کارگران در عراق و مبارزه برای زندگی بهتر اشاره نمود

لورنا وو از اتحادیه معلمان بریتیش سخنرانان بود و با تشکر کلمبیا نیز یکی از فری دم ناو بخاطر دعوتش به کنفرانس، به وضعیت معلمان در کانادا و تشدید فشارها در دوره کرونا بر آنها اشاره کرد و به دستگیری معلمان در ایران اعتراض نمود

فرهاد میرزایی یکی دیگر از معلمان از خوشحالی از حضور در کرمانشاه با ابراز این کنفرانس و اشاره به حمله لباس شخصی ها به یک معلم و اعتراض معلمان و تجمع اعتراضی آنها در یاسوج گفت که در روز اول مه ما تجمع وسیع خود را خواهیم داشت و در برابر فشارها و سرکوبگریها کوتاه نخواهیم آمد

سخنران بعدی خانم الکساندرا هنوک او به در کانادا بود مدافع کارگران مهاجر وضعیت کارگران مهاجر و استثمار شدید آنها توسط کارفرمایان اشاره کرد و گفت که وضعیت این کارگران بسیار ناچور است اما کارگران مهاجر افغان در ایران

روز ۲۶ آوریل (۶ اردیبهشت) برنامه ویژه ای بصورت آن لاین با شرکت شماری از چهره ها و نمایندگان اتحادیه ها، برگزار شد. این برنامه توسط کمپین برای آزادی کارگران زندانی (Free Them Now) از فراخوان داده شده بود و تلویزیون کانال جدید و مدیای اجتماعی سخنرانی ها و پیامها به پخش شد. زبانهای انگلیسی و فارسی و عربی بود و همزمان ترجمه آنها منتشر میگردد

گردانندگان این برنامه میثم عتیق از تهمینه صادقی عضو کمپین کانال جدید و برای آزادی کارگران زندانی بودند و با خوش آمد گویی به حاضرین و بینندگان سپس شهلا دانشفر، برنامه را آغاز کردند سخنگوی کمپین به حاضرین خوش آمد گفت و با اشاره به گسترش مبارزات کارگری و فراخوانهای تشکلهای مختلف برای اول مه بر یک اول مه با شکوه تاکید او همچنین به حمایت از دو کارزار کرد کمپین برای آزادی کارگران زندانی در مورد بایکوت جهانی جمهوری اسلامی و مقابله با دستگیری معلمان فراخوان داد

سخنران بعدی استفان وان سیچوفسکی دبیر کل شورای کارگری ونکوور و حومه بود که با شادباش اول مه به مساله کرونا اشاره کرد و گفت کارفرمایان از کرونا برای شدت دادن به استثمار کارگران استفاده میکنند و بر همبستگی میان کارگران جهان تاکید کرد و دستگیری معلمان و کارگران در ایران توسط جمهوری اسلامی را محکوم نمود

دیگر سخنران کنفرانس محمد ایران بود که خاکساری یکی از معلمان از بر آزادی معلمان و کارگران زندانی تاکید کرد و گفت تلاش برای آزادی معلمان و کارگران از نفس مبارزه برای معیشت در زیرا باعث شرایط کنونی مهمتر است پشت گرمی فعالین برای ادامه و گسترش مبارزات خواهد شد

فرونگیس مظلوم مادر زندانی سیاسی حکم زندان سابق سهیل عربی که خود

پیام پل کیتینگ از کشتیرانی استرالیا به ویژه برنامه فری دم ناو به مناسبت روز جهانی کارگر

رفقا، اسم من پل کیتینگ است، من [دبیر اتحادیه کارگران کشتیرانی در استرالیا MUA هستم. من همبستگی خود را با رفقای جنبش سندیکایی ایران و طبقه کارگر اعلام کرده و درود می فرستم. همبستگی برای همیشه. روز اول ماه مه مبارک. ما از مبارزات طبقه کارگر ایران حمایت می کنیم و حملات حاکمیت به طبقه کارگر ایران را محکوم می کنیم. همبستگی برای همیشه.

سخنرانی فرهاد میرزایی از معلمان معترض در ایران در ویژه برنامه آنلاین فری دم ناوبه مناسبت روز جهانی کارگر

گرامی باد اول ماه مه، روز جهانی کارگر

به نابدی کشانده است. ما که با شعار معیشت، منزلت، حق و حقوقمان را طلب می‌کنیم.

ما معلمان در ایران اعتراضمان به فقر است. به تبعیض است. به نابرابری است. به اختلاس‌های و دزدی‌هاست. به محرومیت از پایه‌ای ترین نیازهای زندگی چون درمان رایگان و داشتن حق مسکن است. و وقتی هم صدای اعتراضمان بلند میشود. جرم کرده ایم و برایمان پرونده سازی میشود و جواب خواستهای برحق مان را با تهدید به اخراج و زندان میدهند. این چه وضعی است که عده ای پولهای کلان و حقوقهای نجومی میگیرند و یکی باید دیوار خواب باشد. ما خواهان افزایش حقوقها در حد تامین یک زندگی قابل قبول و برچیده شده حقوقهای نجومی هستیم. ما خواهان درمان رایگان و تحصیل رایگان برای همه هستیم. ما خواهان مسکن مناسب و شایسته برای زندگی هستیم. ما فقر و بی‌تامینی نمیخواهیم. تا وقتی فقر باشد. تبعیض باشد. اختلاس باشد. بی‌تامینی باشد. اعتراض حق ما است. تجمع حق ما است. اعتصاب حق ماست. باید به شکلی فریادمان را بلند کنیم و بگوییم پس منزلت ما کو؟ ما خواستار پایان یافتن پرونده سازی های امنیتی، احضارها و آزادی همکاران زندانی و همه دربندان هستیم. چقدر کودک کار و خیابان. تا کی انسانها ناگزیر باشند جگر گوشه خودشان را بخاطر کسب لقمه نانی که از گرسنگی نمیرند برای کار به خیابان بفرستند. ما به این ها اعتراض داریم. برای همین گفتیم ما صرفا معیشت محور نیست. درد گرسنگی دانش آموزان ما، مشکل پیدا شدنشان به کودک همسری، همه و همه درد ما است. از همین روی یک خواست ما تحصیل رایگان برای همه کودکان و آموزش با کیفیت، شاد، مدرن و غیر ایدئولوژیک بوده است. در کشور ما

من فرهاد میرزایی معلمی از ایران از اسلام آباد کرمانشاه هستم. خوشحالم در جمع شما هستم. روز جهانی کارگر را به همه کارگران در ایران و در جهان تبریک میگویم. قبل از هر چیز میخواهم از خیر تکاندنده ای که روز 4 اردیبهشت در شهر یاسوج روی داد صحبت کنم. ساعت یک روز 5 اردیبهشت جمعی از نیروهای لباس شخصی به همکار معلم ما در یاسوج حمله کردند. اما مردم و آقای بهامین در حمله نیروهای اطلاعات سپاه مقاومت کردند و ایشان را آزاد کردند در حالی که در یک دستش دستبند بود. اما بعد این همکار گرامی دستگیر و به سپاه فتح استان انتقال داده شد. در اعتراض به این سرکوبگری همکاران ما در مقابل این مکان تجمع کردند و صحنه زیبایی از همبستگی آفریدند. من همین جا اعلام میکنم که ما معلمان با این قلدری ها مرعوب نمیشوم و ننگ باد بر آنان که معلم را بخاطر حق طلبی اش مورد حمله و تعرض قرار میدهند. ما همانطور که اعلام کرده ایم. در روز اول مه تجمعات سراسری خود را خواهیم داشت و همه همکاران و هم طبقه ای مان را به شرکت وسیع در این تجمعات و گرامیداشت روز جهانی کار فرا میخوانم. ما کوتاه نمی‌آییم و پاسخ ما در برابر این سرکوبگری ها تجمع و اعتصاب است. اول مه روز اعتراض همه ما مردم است.

روز جهانی کارگر روز مهمی است چون همه توجه به سوی طبقه کارگر که ما معلمان نیز بخشی از همین طبقه هستیم جلب میشود. طبقه ای که کار میکند. استثمار میشود و برای حداقل های زندگی باید بجنگد. چنین روزی طبعاً فرصت مناسبی است که از دردهای مشترک خود بگوییم. و صدای اعتراض خود را به اینهمه بی‌تامینی و محرومیت بلند کنیم. امروز روز ما کارگران، ما معلمان و ما همه مردم است که فقر و فلاکت زندگی مان را

شاهد اجتماعات اعتراضی و تظاهرات خیابانی گسترده ای در سراسر کشور بوده ایم. جنبش مطالبه گری فرهنگیان و کانون های صنفی معلمان در شهرهای سراسری کشور و پس از فراخوان های شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران در سال 1400 یازده تجمع و اجتماع اجتماعی اعتراضی در کف خیابان داشت. که این نشان از به ستوه آمدن جمعیت میلیونی فرهنگیان ایران از ظلم و ستم موجود است. بقول کارگران دزدان آزادند و کارگران و معلمان و مردم مطالبه گر در زندان. در چنین شرایطی است که یا باید زندگی پر از مشقت و رنج و عذاب را تحمل کنیم و هر روز شاهد اختلاسهای چند هزار میلیاردی و دزدی مدیران و فرزندانشان و زندگی اشرافی و مجلل حاکمان و وزیران و مدیران دزد و نالایق و بی‌کفایت باشیم و هیچ اعتراضی نکنیم. یا اگر خواهان عدالت باشیم و حقوق قانونی خود را از حاکمان طلب کنیم بازداشت و زندان، اخراج از کار و صدور حکم های زندان های طولانی و برخورد های خشن و ضرب و شتم در انتظارمان خواهد بود. لذا سوال ما از مدیرکل سازمان جهانی کار اینست که تا کی میخواهید سکوت کنید و از اتحادیه های بین المللی کارگران، اتحادیه بین المللی معلمان، سازمانهای حقوق بشر و حتی وجدان های بیدار و انسانهای آزاد اندیش در سراسر جهان میخواهیم تا وارد عمل شده و بیش از این نگذارند که چندین میلیون از جمعیت کارگران و معلمان ایران مورد ظلم و ستم قرار گیرند و یا سالها در زندان و در سلولهای انفرادی بسر برند. سرکوبگری ها را محکوم کنید و خواستار آزادی همه معلمان و کارگران زندانی و زندانیان سیاسی شوید. تشکل، تجمع، اعتراض برای داشتن یک زندگی شایسته انسان حق مسلم ماست.

زنده باد اول مه روز جهانی کارگر

ایران، هر شخصی و هر شغلی که زحمت بیشتری را متحمل شود، بیشتر از دیگران مورد ظلم و ستم و مورد شکنجه و آزار قرار میگیرد. افزایش لحظه ای و سرسام آور نرخ تورم و گرانی کالا و خدمات و اقلام خوراکی و در کنار آن افزایش بسیار ناچیز حقوق معلم و کارگر در ابتدای هر سال، باعث شده است تا کارگران و معلمان و بخش عظیمی از مزدبگیران جامعه هر سال نسبت به سال گذشته در رنج و مشکلات بیشتری قرار گیرند. میتوان شفاف و با صراحت گفت که کارگران و معلمان همواره مورد ظلم و ستم واقع شده اند و به شهادت میتوان گفت که بیش از 80 درصد معلمان ایران و بیش از همین مقدار از جامعه کارگری کشورم زیر خط مطلق فقر و به اصطلاح خط قرمز قرار دارند.

امروز معلم، کارگر و بخش های بی‌تامین جامعه مثل کارگران بیکار در فقر مطلق بسر میبرند. قیمت مسکن آنچنان بالاست که داشتن سرپناه برای خیلی ها یک آرزو است. برای من معلم فکر اینکه خودروی سواری ساده ای داشته باشم لوکس به نظر میرسد. معلم و کارگر در ایران از نظر معیشت تا حدی تحت فشار قرار گرفته اند که تنها و مهمترین دغدغه شان تلاش برای زندن ماندن شده است. نه آنکه به فکر آسایش و آرامش باشند.

جالب است در روزهایی مثل روز کارگر و معلم، حاکمین با کارگر و معلم فقط عکس میگیرند و نمایش برپا میکنند. اما در همین روزها کارگر و معلمی که تلاش کرده روز جهانی خودش را جشن بگیرد. دستگیر میشود و مجرم است. در طول چند سال اخیر از سوی تشکلهای مختلف کارگری و بخش های مختلف طبقه کارگر و مردم معترض در داخل کشور و یا کانون های صنفی معلمان در اکثریت شهرهای کشور، جنبش های اعتراضی و صنفی وسیعی به پا خاسته و

دعوت می کنیم به اتحادیه های آزاد و مستقل کارگری ببینند و نمایندگان خود را از میان آنها انتخاب کنند. ایجاد تشکل های صنفی، اتحاد و همبستگی برای ما یک ضرورت است و این راز قدرت ما است. ما دولت را مسئول این وضعیت، کمبود فرصت های شغلی و ایجاد بحران های اقتصادی می دانیم که به کارگران و خانواده های آنها آسیب رسانده است. درود بر کارگران جهان و عراق در این مناسبت جاودانه. سرافراز و جاودانه اند کشته شدگان کارگر که در دفاع از حقوق خود جانشان را فدا کردند. ننگ بر سرمایه داری خون آشام زنده باد اول ماه مه زنده باد کارگران و کارمندان عراق

خزانی سیدنما دبیرکل فدراسیون اتحادیه های کارگری از عراق در ویژه برنامه آملین فری دم ناوبه مناسبت روز جهانی کارگر

المللی را به دلیل ضعف اجرای قوانین، فساد و ناآگاهی مسئولان رعایت نمیکنند سوء استفاده های زیادی از کارگران می شود. اول ماه مه می رسد و می بینیم که کارگران با اعتراضاتشان از حقوق خود دفاع می کنند و برای معیشت خانواده های شان دست به اعتصاب می زنند. این موضوع ما را نسبت به سال گذشته در موقعیت بهتری قرار می دهد. در عراق دولت ها نه تنها نتوانستند فرصت های تازه شغلی ایجاد کنند بلکه با اقدامات شان و در نتیجه سیاست های غلط و شکست خورده آنها و حمایت از بخش خصوصی اکثر کارخانجات تعطیل و بخش صنعت و کشاورزی نابود شد به طوری که اکنون ارتش عظیمی از بیکاران ایجاد شده است. صمیمانه ترین تبریکات خود را به همه کارگران و کارمندان عراق که برای تامین معاش تلاش می کنند، تقدیم می کنم و به همین مناسبت، از همه آنها

های صنفی برای کارگران و کارمندان نقض می شود و این قوانین تنها بر روی کاغذ هستند. مادر حالی که در زیر خط فقر زندگی می کنیم، بدون کار دائمی و بدون حمایت های اجتماعی این روز را جشن می گیریم. کارگران مالک هیچ چیز نیستند جز نیروی بازوها، صلابت بدن، و فروش روزانه آن برای امرار معاش خانواده. اوضاع کار (بازار کار) تحت تاثیر شرایط سیاسی و اقتصادی و بحران هایی که در کشور جریان دارد قرار گرفته است. همه گیر کرونا تاثیر زیادی بر بازار کار و وخامت شرایط اقتصادی و به دنبال آن افزایش نرخ دلار گذاشت که به دلیل افزایش قیمت مواد اولیه و تعطیلی برخی از کارخانه ها اوضاع را بدتر کرد و منجر به اخراج و بیکار شدن کارگران زیادی شد. ناگفته نماند به دلیل تخلفاتی که در بخش خصوصی و شرکت های چندملیتی رخ می دهد که قوانین و استانداردهای بین

اول ماه مه نماد فداکاری و مبارزه برای حقوق کارگران است. یک ماه روز جهانی کارگر، از راه می رسد. روزی که توسط تمامی کارگران کشورهای جهان با برافراشتن بنرهایی که بیانگر خواسته ها و مطالبات شغلی آنهاست جشن گرفته می شود و این روز برای کارگران (چه آنها که کار فیزیکی میکنند و چه آنها که کارشان فکری است) روزی بسیار مهمی است. ما در عراق این روز را با یادآوری رنج ها، آزار و اذیت ها و نقض حقوق خود در همه زمینه های کاری جشن می گیریم. ما این روز را در حالی که قانون کار به درستی اجرا نمی شود جشن می گیریم. اما این روز را جشن می گیریم اما قانونی برای بازنشستگی و تامین اجتماعی که آینده ما را تضمین کند نداریم. جشن می گیریم در حالی که سلامت و ایمنی کار نداریم. ما این روز را در حالی جشن می گیریم که قانون آزادی تشکل ها و انجمن

از حقوق شما دفاع می کنیم و همچون شما، تسلیم نمی شویم. حقوق کار حقوق انسانی است، جهانی است و باید توسط همه دولت ها به رسمیت شناخته شود. ما بر اساس این اصل به زندگی و عمل ادامه می دهیم که "آنچه برای خود می خواهیم، برای همه می خواهیم." با ابراز همبستگی! استفانی اسمیت، دبیر اتحادیه کارکنان بخش عمومی بریتیش کلمبیا (پیام به ویژه برنامه فری دم ناوبه مناسبت روز جهانی کارگر ارسال شد)

پیام، همبستگی استفانی اسمیت دبیرکل اتحادیه کارکنان عمومی بریتیش کلمبیا به کارگران ایران به مناسبت اول ماه روز جهانی کارگر

سرکوب، زور، ترس و زندان پاسخ می دهد، مبارزه کرده است. چنین دولتی نباید در هیچ نهاد بین المللی مانند سازمان جهانی کار، یا هر

ایران عصبانی هستیم. جنبش کارگری ایران برای یک جامعه عادلانه و آزاد برای همه، با حکومتی که ابتدایی ترین حقوق کارگران و مردم خود را

در این اول ماه مه، روز جهانی کارگر. و به نمایندگی از بیش از ۸۵۰۰۰ اعضای اتحادیه کارمندان عمومی بریتیش کلمبیا، ما یلیم پشتیبانی و همبستگی خود را با کارگران ایران اعلام کنیم. فعال کارگری بودن در ایران ممکن است به معنای روبرو شدن با سیاست های سرکوبگرانه حکومت باشد که میتواند منجر به حبس های طولانی و شکنجه، خطر همیشگی اخراج، تبعید، زندگی در فقر و ترس دائمی شود. ما مبارزات معلمان ایران برای حقوق پایه ای خود را دنبال می کنیم و از تشدید فشارها و ارباب بر معلمان توسط دولت

جنبش کارگری ایران برای یک جامعه عادلانه و آزاد برای همه، با حکومتی که ابتدایی ترین حقوق کارگران و مردم خود را زیر پای می گذارد و اعتراضات مشروع را با زیر پا می گذارد و اعتراضات مشروع را با

زیر پا می گذارد و اعتراضات مشروع را با

زیر پا می گذارد و اعتراضات مشروع را با

Islamic Regime of Iran out of ILO
Free Them now

سخنرانی لورنا وود ویژه برنامه آنلاین فری دم ناو به مناسبت روز جهانی کارگر

برای آزادی فوری و بدون قید و شرط همه معلمان بازداشت شده ادامه می دهیم.

قرارداد BCTF ما در ژوئن سال جاری منقضی می شود، و از آنجایی که اکنون در حال چانه زنی هستیم، فرصت داشتیم تا دوباره در مورد اولویت های مربوط به عدالت اجتماعی و همبستگی جهانی فکر کنیم. در این روز بزرگداشت قدرت جمعی، امیدواریم که بتوانیم نه تنها نیازهای خود، بلکه نیازهای همه کسانی را که در سراسر جهان هنوز به دنبال بازتاب صدای خود هستند، به یاد بیاوریم. از اینکه امروز به من اجازه دادید در اینجا حضور داشته باشم از شما سپاسگزاریم . برای تمام کسانی که برای آزادی و

احترام به کارگر و انسان تلاش میکنند تشکر میکنم. فوراً آنها را آزاد کنید! فری دم ناو! لورنا وو، عضو کمیته همبستگی بین المللی فدراسیون معلمان بریتیش کلمیا

دوستانشان عزادار و داغدارند .

من صدای همه این مادران و خانواده ها هستم، سعی میکنم صدای آنها باشم. ما خانواده های دادخواه و همه ما مردم حرفمان یک چیز است: نه می بخشیم و نه فراموش می کنیم. و این فریاد اعتراض ما در اول ماه مه، روز جهانی کارگر است.

امروزه بسیاری از کارگران، معلمان و فعالان حقوق اجتماعی به دلیل اعتراض به فقر و فلاکت حاکم بر جامعه در زندانها به سر می برند. به همین دلیل اعتراض به حبس، شکنجه و اعدام، مساله ای بسیار مهم و حیاتی برای همه کارگران و همه مردم است. اول ماه مه، روز جهانی کارگر، روز کيفرخواست علیه رژیم توسط همه ما مردم است. بار دیگر این روز را به همه شما کارگران و معلمان و بازنشستگان و به همه شما مردم شادباش می گویم

زند باد اول مه

فعال باشیم و از همکارانمان در همه جا دفاع کنیم. در سال ۲۰۲۰ BCTF همبستگی با FREE THEM NOW. نامه ای به رهبر ایران نوشت تا دستگیری، آزار و اذیت و آزار تعقیب معلمان در ایران را محکوم کند. این همکاران به دلیل ارتباط با سازمان های معلمان و خواست دستمزد عادلانه و شرایط کاری بهتر دستگیر شدند. آنها از یک سیستم آموزشی رایگان، با کیفیت و عمومی برای دانش آموزان خود دفاع می کنند. و ما، BCTF، به همتایان ایرانی خود در محکومیت خصوصی سازی و تجاری سازی آموزش عمومی می پیوندیم. در دسامبر ۲۰۲۱ معلمان ایرانی همچنان منتظر آزادی این زندانیان سیاسی بودند و با اعتصاب معلمان در ۱۵۰ شهر وارد عمل شدند. در صورت امتناع دولت از پاسخ به این خواست، تصمیم گرفته شد که یک تجمع سراسری بزرگتر برگزار شود. ما، به حمایت از خواسته های فری دم

سخنرانی فرنگیس مظلوم در ویژه برنامه فری دم ناو به مناسبت روز جهانی کارگر

اول ماه مه روز جهانی کارگر را به همه شما تبریک می گویم. من فرنگیس مظلوم مادر سهیل عربی زندانی سیاسی سابق هستم. من یک مادر دادخواهم . دادخواهم بخاطر اینکه پسرم سهیل که هیچ جرمی نکرده بود بلکه از آزادی و انسانیت دفاع می کرد، سال ها زندانی شد و مورد بدترین آزار و اذیت و شکنجه قرار گرفت. با شکنجه های او ما نیز شکنجه شدیم. اکنون من به دلیل دفاع از سهیل و همه سهیل ها به دلیل اعتراض به زندان و شکنجه، تحت عنوان اینکه یک «تهدید امنیتی» هستیم، به زندان محکوم شده ام. شمار سهیل ها بسیار است. مادران زیادی مثل من هستند. و دردها و رنجهای بسیار کشیده اند. خانواده های زیادی هم اکنون عزیزانشان در زندانها اسیرند. خانواده های زیادی فرزندان و عزیزان خود را در زندان ها از دست داده اند، بسیاری از عزیزان ما اعدام شده اند و مادران و پدران و

یادگیری شیب دار در مورد استفاده از فناوری برای معلمان و خانواده ها، ما تمام تلاش خود را به کار بردیم تا سال تحصیلی را به پایان برسانیم.

در سپتامبر ۲۰۲۰، معلمان موظف شده بودند که به صورت حضوری و تمام وقت به سر کار بازگردند. این زمان برای بسیاری از ما که احساس می کردیم ممکن است بسیار واگیر دار برای دوستان و خانواده مان باشد، که اکثر آنها در خانه محبوس بودند، بسیار اعصاب خرد کن بود. بعد دولت این امکان را به خانواده ها داد که فرزندان شان در خانه بمانند. بسیاری از خانواده ها آن گزینه را انتخاب کردند و معلمان سپس با ۲ کار جداگانه برای انجام همزمان روبرو شدند - تدریس آنلاین و تدریس حضوری.

از آن زمان، پولی از جانب دولت فدرال برای کمک به اجرای اقدامات ایمنی اختصاص یافته است. با این حال، ضد عفونی کردن و سمپاشی اضافی ناشی از گزارش های مکرر موارد کووید خیلی زود مقدار زیادی از بودجه را بلعید. تا سپتامبر ۲۰۲۱، بسیاری از این تمیز کردن اضافی دوباره از بین رفت. علاوه بر این، ما در دریافت تضمین های تهیه مناسب در محل کار با تاخیر مواجه شدیم. عدم بودجه برای ماسک، عدم بودجه برای ضد عفونی کننده دست، نگرانی های مربوط به حفظ حریم خصوصی در مورد نتایج آزمایش، و نظرات مختلف در مورد دستورات واکسیناسیون، محل کار را پر استرس تر کرده است. اگر در طی چند سال گذشته در بریتیش کلمبیا بودید، مطمئن هستم که با تری مورینگ، رئیس جمهور قبلی ما آشنا شده اید، که به طور مداوم از طرف اعضای ما از طریق کنفرانس های مطبوعاتی و کمپین های رسانه ای صحبت می کند و مردم را تشویق می کند که از ما حمایت کنند.

دومین اولویت رهبری آن مجمع عمومی سازماندهی و مشارکت دادن اعضا در جهت فعالیت و حمایت بود. به عنوان یکی از اعضای فعلی کمیته همبستگی بین المللی BCTF WR، امروز اینجا هستم تا همه را تشویق کنم تا

من به عنوان یک مهاجر مفتخرم که امروز از سرزمین سنتی، اجدادی (Kwikwetlem) نزد شما بیایم. من از kwikwəkwəkwə تشکر می کنم که به زندگی در این سرزمین ها ادامه می دهند و از آنها مراقبت می کنند.

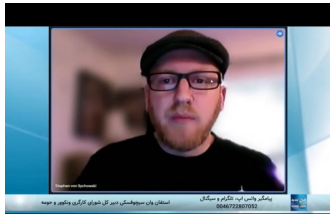
در این جشن اول ماه مه کارگران، من پیام همبستگی فدراسیون معلمان بریتیش کلمبیا را به شما اعلام میکنم. ما، اتحادیه BCTF، یک اتحادیه کارگری و طرفدار عدالت اجتماعی به نمایندگی از ۴۹۰۰۰ معلم، در ۷۰ لوکال مختلف فعال در سیستم آموزش عمومی استان خود هستیم. همانطور که وب سایت ما بیان می کند، "ما از یک سیستم آموزش عمومی رایگان، فراگیر و با کیفیت دفاع می کنیم که در آن نیازهای آموزشی همه دانش آموزان برآورده شود".

به علاوه، «ما از محیط های کاری دفاع می کنیم که به دانش و خرد ما [به عنوان آموزش دهندگان] احترام بگذارند، و با ما به عنوان متخصصان آزاد، که با لذت از تدریس و درک عمیق یادگیری برخورد کنند. ما معتقدیم که معلمان توانمند در ایجاد یک جامعه عادلانه و دموکراتیک نقش اساسی دارند.

در AGM 105 ما، اولین اولویت رهبری BCTF این بود: این که اتحادیه با شجاعت و همبستگی کار می کند: حفاظت و بهبود سلامت، ایمنی، حقوق و امنیت همه اعضا.

بدیهی است که حفظ و بهبود سلامت و ایمنی اعضای ما در طول همه گیری فعلی به اولویت اصلی تبدیل شده است. برای آوریل و مه ۲۰۲۰، معلمان بریتیش کلمبیا موظف بودند با هشدار یا آمادگی بسیار کمی از خانه تدریس کنند. خود من، به عنوان یک معلم مهدکودک در Coquitlam، می توانم به شما بگویم که کار با کودکان پنج ساله آنلاین بسیار چالش برانگیز بود. در ژوئن ۲۰۲۰، ما با حضور تنها فرزندان کارگرانی که وضعیت ویژه داشتند و کودکان با نیازهای ویژه به ساختمان مدرسه بازگشتیم. با حداقل اقدامات احتیاطی ایمنی ارائه شده توسط هیئت مدیره مدارس، و منحنی های

سخنرانی استقان فون سیچوفسکی در ویژه برنامه آنلاین فری دم ناوبه مناسبت روز جهانی کارگر

مردم به آنها اتکا دارند، مالیات شرکتها را کاهش میدهند.

یک جدال ما در یکی دو سال آینده و همچنین در انتخابات محلی امسال، بر سر این خواهد بود که جامعه ما پس از همهگیری کرونا چگونه خواهد بود و به چه شکلی در خواهد آمد.

اول ماه مه یادآور این است که همه کارگران بخشی از یک طبقه واحد جهانی هستند. یک کارگر در ایران و یک کارگر در کانادا ممکن است با جدلهای متفاوتی روبرو باشند، ممکن است زندگی متفاوتی داشته باشند، اما قطعاً اشتراکاتشان با همدیگر بسیار بیشتر است تا با رئیس و کارفرمایشان.

شورای اتحادیه های کارگری ونکوور و حومه (VDLC) به کارگران ایران درود می فرستد، و همبستگی خود را با آنها در مبارزه برای آینده ای بهتر که امر مشترک همه ماست، اعلام میکند. همچنین از فری دم ناو بخاطر اقدامات مهمی که انجام میدهند تشکر میکنیم. زنده باد روز جهانی کارگر،

زنده باد همبستگی بین المللی!

کارگران، تمرکزشان روی سرکوب کسانی است که برای حقوق و ایمنی کارگران مبارزه می کنند و سعی میکنند راههایی برای انداختن بار این پاندمی به دوش کارگران بجای سرمایه داران پیدا کنند. حکومت ایران میدانیم که یکی از این نوع حکومتهاست و در این مدت در جریان سرکوب فعالان کارگری و حقوق انسانی توسط این حکومت بوده ایم. زندانی کردن ناعادلانه فعالین، آنها را در معرض ابتلا به کرونا قرار میدهد. رفتار غیر انسانی با زندانیان از جمله شلاق و شکنجه و اعدام غیرقابل قبول است و باید پایان یابد.

اما کارگران در ایران در حال جدال و مبارزه هستند. من در جریان اعتصابات و تجمعات اخیر معلمان، رانندگان کامیون و کارگران نفت بوده ام. علیرغم خطرات بسیار زیاد، کارگران با هم متحد میشوند و به مقابله با حکومت می پردازند.

واقعیتی که حکومتها در ایران و بسیاری دیگر از کشورهای جهان متوجه نیستند این است که با سرکوب نمی توان به اعتراضات و جنبش طبقه کارگر پایان داد. این اعتراضات از نفس شرایط استثمار که ذاتی نظام سرمایه داری است سرچشمه می گیرد و تا زمانی که این شرایط وجود داشته باشد، همیشه نتیجه همین خواهد

بود. اینجا در کانادا، وضعیت اتحادیه ها متفاوت است. اتحادیه ها قانونی هستند، اگرچه دخالت در حقوق آنها غیر عادی نیست. در حالی که خشونت، دستگیری، و حتی قتل هایی که سازمان دهندگان و رهبران اتحادیه ها را هدف قرار می دادند، به هیچ وجه در تاریخ گذشته ما بی سابقه نبوده، اما خوشبختانه اکنون معمول نیست. یعنی ما در حال حاضر با همان سرکوب وحشیانه ای که هم طبقه ایهايمان در ایران با آن روبرو هستیم، مواجه نیستیم.

با این حال، سرمایه داران ما و نمایندگان سیاسی آنها تلاش میکنند راههایی برای اینکه هزینه همه گیری به دوش کارگران بیفتد پیدا کنند. یکی از این راهها هزینه های سرسام آور زندگی است که سود شرکتها را حفظ میکند و آنها را از آسیبهای همهگیری محفوظ میدارد و بار هزینه ها را روی دوش کارگران می اندازد. این امر به ویژه از نظر هزینه های مسکن، مواد غذایی و سوخت صادق بوده است.

جنبه دیگر این روشها، دنبال کردن استراتژی ریاضت اقتصادی است که با کاهش برنامه ها و خدماتی که کارگران و دوستان وضعیت معیشتی و کاری طبقه کارگر و همه طیف های مزدبگیر در ایران بسیار سخت و اسفناک است. ما کارگران در ایران در زیر سایه سرمایه داری عریان و خشن حکومت هار جمهوری اسلامی به خاک سیاه کشیده شده ایم. من کارگری هستم که سالهای زیادی به جرم دفاع از حقوق کارگران و کودکان کار در زندانهای رژیم جمهوری اسلامی بوده ام و هم اکنون که من با شما صحبت میکنم بسیاری از هم طبقه ایی های من امثال رسول بدآغی و اسماعیل گرامی و اسماعیل عبدی و شاپور احسانی راد...

فقط به جرم فعالیت های صنفی در زندان هستند که من در اینجا از فرصت استفاده میکنم و به عنوان عضوی از فری دم ناو از همه نهادهای مدافع حقوق کارگر در ایران و در جهان میخواهم که خواهان آزادی بی قید و شرط فعالین کارگری و همه زندانیان سیاسی در ایران باشید.

اما اجازه بدهیم بعنوان یک فعال دفاع از حقوق کودک نیز چند کلامی بگویم. در ایران و در قرن حاضر هنوز شاهد مرگ کودکانی هستیم که به خاطر فقر و فلاکت به شیوه های مختلف مستقیم و یا غیرمستقیم جانشان را از دست میدهند. کودکانی که در اثر سو تغذیه، شرایط سرشار از فقر و فلاکت کشته میشوند و یا تنها به خاطر نبود یک تلفن همراه که بتوانند در دوران کرونا از سیستم آموزشی

روز جهانی کارگر مبارک باد!

نام من استقان فون سیچوفسکی است و رئیس شورای اتحادیه های کارگری ونکوور و حومه (VDLC) هستم. من از شهر میل ریچ در ایالت بریتیش کلمبیای کانادا، جایی که در واقع سرزمین مردمان بومی کاتزی و کوائلن هست، با شما صحبت می کنم.

مایلم از "فری دم ناو" تشکر کنم که امروز از من برای صحبتی کوتاه دعوت کردند. ای کاش می توانستم تا آخر مراسم بمانم، اما متأسفانه، یک فعالیت سیاسی همزمان دیگر که بزودی شروع میشود در پیش دارم.

بهرحال خوشحالم که اینجا هستم و می بینم که همه شما به سلامتی دور هم جمع شده اید. در طول همهگیری کرونا، کارگران در سراسر جهان بدون توجه به شرایط، راههایی برای انجام کاری در این روز مهم پیدا کرده اند.

اگرچه در جامعه فعالیتهای بیشتر و بیشتری دارد به حالت معمولی برمیگردد، اما می دانیم که کرونا هنوز تمام نشده است. و وقتی این را میگویم فقط منظورم در مورد ویروس و خطرات سلامتی نیست. بسیاری از دولت های سرمایه داری به جای تلاش برای ایمن نگه داشتن

استفاده کنند، قربانی میشوند و اقدام به خودکشی میکنند. کودکانی که به جای داشتن دنیای شاد کودکانه و آموزش و پرورش رایگان، به خاطر فقر و بی تامینی خانواده مجبورند از کله ی صبح تا بوق شب کار کنند. و بخش تراژیک قضیه، زندگی نا امن این کودک است. مورد تجاوز قرار میگیرند. از باندهای قاچاق مواد مخدر سر در می آورند. و وقتی هم کمی بزرگتر شدن تحت عنوان دزد و قاچاقچی سر از زندان در می آورند. ما در

سخنرانی بهنام ابراهیم زاده در ویژه برنامه آنلاین فری دم ناوبه مناسبت روز جهانی کارگر

گرامی باد اول ماه می روز همبستگی طبقه کارگر

با درود و تبریک و شادباش روز جهانی کارگر به تمامی کارگران، مزدبگیران و زحمت کشان در سراسر جهان خصوصاً کارگران و هم طبقه ای هایم در ایران

همانطور که میدانید سالی که گذشت سالی مملو از حرکتها، جنبشها و اعتراضات کارگری بود در بسیاری از کشورهای دنیا از حرکتهای اعتراضی کارگران فرانسه گرفته تا جنبشهای اعتراضی در ایران. من مشخصاً سخنانم را با یک گزارش اجمالی از وضعیت کارگران ایران در سالی که گذشت آغاز میکنم.

شورای کارگری، مجمع نمایندگان کارگری

کارگران نیشکر هفت تپه از روال کار شورایشان میگویند

وظایف و اختیارات مجمع نمایندگان مجمع نمایندگان کارگری یا گروه نمایندگان کارگران هفت تپه، سخنگو و نماینده رسمی کارگران هفت تپه است و اختیارات و سیاست سازی را در چهارچوب تصمیمات مجمع عمومی کارگران دارد. مجمع نمایندگان در هر مورد سخنگو یا سخنگویانی دارد که از طرف کارگران هفت تپه با نهادهای طرف حساب حرف میزند. نمایندگان ما هر زمان از جانب مجمع نمایندگان دنبال کار و مشکلات کارگران هستند، قطعاً با اسم و نمایندگی کارگران هفت تپه حرف میزنند. دامنه این سخن گفتن به اسم کارگران هفت تپه مشروط است به تصمیمات و سیاستهای مجمع نمایندگان. نظر فردی هر نماینده عزیز و مورد اعتماد ما هنوز نظر فردی است و نباید از جانب کارگران هفت تپه یا به نام آنها بیان شود. نماینده کارگران تنها وقتی با این نام حرف میزند که مسئولیتی به او محول شده و براین اساس اختیار دارد که بنام کارگران در آن موضوع حرف بزند. حتی در اعتصاب و مذاکرات هر پیشنهاد کارفرما که خارج از تصمیمات ماست، باید برای قبول یا رد به مجمع عمومی کارگران برگردد و تنها در صورت تأیید مجمع عمومی است که نمایندگان و مجمع نمایندگان میتوانند پای یک توافق با دولت و کارفرمایان بروند. پس رابطه و نسبت "هیئت نمایندگان

کارگری" یا "مجمع نمایندگان کارگری" یا "شورای نمایندگان کارگران هفت تپه"، یا هر اسمی که دوست داریم روی جمع نمایندگان منتخب بگذاریم، با شورای کارگران هفت تپه روشن است. مجمع نمایندگان از نظر روش کار همان رویکرد شورائی را دارد، به مجمع عمومی و خرد جمعی متکی است، سیاستگذار و مجری است و کارگران را در مقال کارفرما و دولت و نهادها بطور مستقل نمایندگی میکند. این نمایندگان همانطور که عنوان شد در هر قسمت و اداره و در مجمع عمومی آنها قابل عزل اند. هر زمان کارگران تشخیص بدهند و یا روشن شود که نماینده شان سیاست و تصمیم های آنها را دنبال نمی کند، میتوانند وی را عزل و نماینده دیگری را به مجمع نمایندگان بفرستند.

یک رویکرد مهم کار شورائی در مجمع نمایندگان اینست که مرتباً در ارتباطی دو سویه و فعال در ادارات و قسمتها با کارگران باشد، نمایندگان مرتباً کارگران قسمت خودش را در جریان روال کارها قرار دهند و نظرهای کارگران را در مجمع نمایندگان منعکس کنند. برگزاری مجامع و اجتماعات برای گزارش به کارگران و اینکه چه تصمیماتی گرفته شده، این رابطه دوسویه بدنه و نمایندگان را محکم و محکم تر میکند و این امکان را میدهد که کارگران مرتباً بر جریان کارها

اشراف داشته باشند. یک خطر و انحراف اینست که نمایندگان تدریجاً از بدنه دور شوند، مجمع عمومی نگیرند، راسا تصمیم بگیرند، تکروی کنند، اینها علانم پاره شدن رشته ها و اصول کار شورائی است. در رویکرد شورائی، فضائی از وحدت بالا و اعتماد به نفس و روحیه همکاری و ابتکار عروج میکند. برعکس آن هم ممکن است، فضای رقابت و دشمنی و بی اعتمادی و هرز نیرو.

اگر بخواهیم در مورد شکل در هفت تپه در این سالها حرف بزنیم، آنچه که ما قبلاً داشتیم و هنوز هم ادامه دارد به ابتکار اسماعیل بخشی و دیگر دوستان تشکیل شد همان "گروه نمایندگان کارگری" یا "مجمع نمایندگان کارگری" بود که با شعار "اداره شورایی" همراه شد و بعد از آن هم روی "رویکرد شورایی و خرد جمعی" تأکید کرد. تعدادی از نمایندگان به دلیل عملکرد اشتباهشان از این مجموعه نمایندگان کنار گذاشته شدند و تعدادی افراد جدید به آن اضافه شدند. یعنی عملکرد برخی نمایندگان باعث شد توسط بدنه کارگری کنار گذاشته شوند. و عملکرد مثبت تعدادی دیگر از همکاران باعث شد که به عنوان نماینده کارگری به رسمیت شناخته شوند. بدون اینکه بخواهیم مثل روش اتحادیه و سندیکا،

منتظر باشیم هر چهار سال یک بار انتخابات برگزار شود. بلکه در جریان مبارزه روزمره به صورت خرد جمعی و شورایی این تغییرات را اعمال کردیم. شورا یک شبه یا یک ماهه ساخته نمیشود بلکه به تمرین و تلاش مستمر نیاز دارد. ما هنوز تماماً و به طور کامل شورا را تشکیل نداده ایم، بلکه تاکنون بر رویکرد جمعی و شورایی تأکید کردیم و با برگزاری مجمع عمومی ما مرتباً آنرا قوی کردیم. از جمله در اعتصابات دور آخر هر روز به این خرد جمعی و تشکیل مجمع عمومی و در واقع روش شورایی متکی شدیم. این مجمع عمومی ها همانطور که گفته شد یک ستون اصلی کار است تا بشود از خرد جمعی سخن گفت. تا بشود شورا و ساختمانش را درست تر و محکم تر کرد، نمایندگانش مستقیماً منتخب کارگران باشند و هیئت نمایندگانش رهبران با صلاحیت و مورد اعتماد و قانونی از نظر رای و انتخاب کارگران باشند. مهمتر از اینها کلیت کار شورائی است که نوع تصمیم گیری و دخالت را به خود کسانی که درد مشترکی دارند واگذار میکند و خود این سیستم جدید و نو رهبران و سخنگویان خودش را تربیت میکند.

و منسجمانه در کنار هم باشیم و بمانیم تا در سال پیش رو و در استانه نشست سالیانه سازمان جهانی کار با تشکلهای دست راستی و تشکلهای وابسته حکومتی مبارزه کنیم و مانع شرکت کردن نمایندگان رژیم در نشست سازمان جهانی کار بشویم. جمهوری اسلامی باید از سازمان جهانی کار و همه نهادهای بین المللی اخراج و در سطح جهان به انزوا کشیده شود.

زنده باد اول ماه می روز همبستگی طبقه کارگر

بازنشستگان، کارگران، پرستاران، کارگران پروژه ای و پیمانی و کارگران رسمی و غیر رسمی دولتی در نفت و کشاورزان و بخش های مختلف جامعه در جدالی هر روزه بودند. معلمان در بیش از 200 شهر اعتصاب و تجمع داشتند. و این جامعه ایست که از اعتراض میجوشت.

در چنین موقعیتی است که ما به استقبال روز جهانی کارگر میرویم. این روز به همه ما مردم که جانمان از بساط توحش و بربریت سرمایه داری حاکم به لب رسیده تعلق دارد. در پایان از تمامی کارگران سرتاسر دنیا خواستارم که متحدانه

از صفحه ۲۳

خترانی به نام ابراهیم زاده...

صدای کودکان کار باشم. اما در مورد جنبش کارگری، نکته شورانگیز در ایران اینست که امروز ما با یک جنبش کارگری فعال و جلوی صحنه که رادیکال، و مطالبه گر است؛ روبرویم. علیرغم همه سرکوبگری های حکومت این جنبش ایستاده است و با اعتراضات خود گفتمان های چپ و رادیکال و انسانی را جلو آورده است. به سال گذشته نگاه کنید. معلمان،

ایران شاهد اعدام کودکانی هستیم که آنقدر در زندان نگاهداری شده اند که قانوناً بتوانند حکم جنایتکارانه اعدایشان را اجرایی کنند. از سوی دیگر ازدواج کودکان بیداد میکند و حکومت خود مشوق آن است و یک نمونه نکاننده آن مونا حیدری کودک همسر و کودک مادر بود که قربانی قتل ناموسی شد. من میخواهم در این کنفرانس و در روز جهانی کارگری صدای این کودکان و

یکم ماه می سال ۲۰۲۲ میلادی درخواست حمایت برای آزادی معلمان

به: سازمان بین المللی حقوق بشر، عفو بین الملل، اتحادیه های معلمان جهان، جاوید رحمان مسئول حقوق بشر ایران

به طور جد از سازمان آموزش بین الملل و تمامی سازمان های بین المللی حقوق بشر، عفو بین الملل، اتحادیه های کارگران و معلمان جهان و نیز از آقای جاوید رحمان مسئول رسیدگی به وضع حقوق بشر در ایران تقاضای اقدام فوری و موثر داریم. همچنین شما می توانید، برای همدردی و حمایت از معلمان بازداشت شده، با ارسال نامه هایی به رهبری، ریاست جمهوری، ریاست قوه قضاییه و دادگاه انقلاب و همچنین وزارت خارجه جمهوری اسلامی، دستگیری های گسترده روز کارگر و روز معلم ۲۰۲۲ را به شدت محکوم کرده و درخواست آزادی معلمان را مطالبه نمایید. به پیوست این نامه اسامی معلمان زندانی و بازداشتی های در روزهای ۱۰ و ۱۱ اردیبهشت (۳۰ آوریل و ۱ می ۲۰۲۲) خدمت شما و همکاران مدافع حقوق بشر ارسال می گردد. با احترام و در انتظار اقدام فوری و عملی شما، آزادی زندانیان معلم، کارگروه روابط بین الملل و کارگروه ۲- می ۲۰۲۲ برگرفته از مدیای اجتماعی

اند. حتی بر طبق اصل ۲۶ و ۲۷ قانون اساسی کنونی جمهوری اسلامی ایران مردم حق دارند تا در تجمعات مسالمت آمیز شرکت کنند. اما متأسفانه نیروی های امنیتی و پلیس امنیت و ماموران وزرات اطلاعات و سپاه پاسداران همواره به روش های ناعادلانه، فعالان صنفی و خانواده های آنان را تحت فشار قرار داده اند. به عنوان مثال، برخی معلمان شاغل و بازنشسته در خیابان در پیش چشم دیگر همکاران شان مورد ضرب و شتم قرار گرفتند و ماموران به آنها ناسزا و الفاظ رکیک گفته اند. به عنوان نمونه، همکارانی چون دکتر بهامین دبیر فیزیک از یاسوج، رسول بدایعی معلم زندانی و اخراجی از آموزش و پرورش، و فعال صنفی شعبان محمدی از مریوان، به طرز خشونت آمیزی دستگیر و بازداشت شدند. عکس ها و فیلم های زیادی در فضای مجازی از برخوردهای خشونت آمیز ماموران امنیتی و لباس شخصی ها با این همکاران به طور گسترده انعکاس پیدا کرده است. بنابر این

پیوندند را به اداره حراست و امنیت آموزش و پرورش معرفی کنند. متأسفانه این پروژه سرکوب در روزهای اخیر (و در سالروز روز جهانی کارگر یکم ماه می) در ادامه ۸۸ و همچنین اعتراضات گذشته - ۹۶- سرکوب های تاریخی اعتراضات معلمان در سال های ۹۸ و پر حضور مردم ایران در استان های خوزستان و اصفهان و .. برنامه ریزی شده است. بازداشت های روزهای توسط ماموران سپاه پاسداران و نیروهای امنیتی و در برخی موارد با پشتیبانی احکامی ناعادلانه از سوی دادگاه انقلاب، همگی باهدف جلوگیری و ممانعت از شکل گیری و همبستگی اعتراضات معلمان و کارگران طراحی و اجرا شده است. در حالیکه معلمان شاغل و بازنشسته ایران برای پیگیری و رسیدگی به خواسته های به حق صنفی خود از اول مهر ماه سال ۱۴۰۰ خورشیدی تا اردیبهشت ۱۴۰۱، حدود ۱۳ گردهمایی در روبروی مجلسشورا و ادارات کل آموزش و پرورش کل کشور برگزار کرده

با سلام و احترام، متأسفانه در پی ضرب و شتم و بازداشت گسترده حاکمیت جمهوری اسلامی در روزهای گذشته، باید خبر دستگیری حدود ۶۰ نفر از معلمان و رهبران کانون های صنفی معلمان ایران را خدمت شما همکاران و مدافعان حقوق بشر در سراسر جهان برسانم. طبق گزارشات که بدست ما رسیده است، حدود ۶۰ نفر معلمان و فعالان صنفی شاغل و بازنشسته (۳۰ آوریل و ۱ می ۲۰۲۲) بازداشت شده اند! در سراسر ایران در تاریخ های ۱۰ و ۱۱ اردیبهشت ۱۴۰۱ متأسفانه حاکمیت و سپاه پاسداران، به جای اینکه ۱۲ اردیبهشت (روز معلم در ایران) را تبدیل به روزی پر از احترام برای معلم کند، فعالان صنفی ایشان را با خشونت بازداشت و زندانی می کند. همچنین طبق گزارشات موثق و مدارک مستند به دست آمده، ادارات کل آموزش و پرورش تهران و شهرستان ها به مدیران مدارس دستور داده اند تا معلمانی که به تجمعات و تظاهرات معلمان معترض می

بردند. همچنین دو تا از لپ تاها و وسایل شخصی آقای باغانی از جمله کتابها و یادداشت های او را نیز برده اند. بر اساس خبرهای موثقی که دریافت کرده ایم ساعت دو و ده دقیقه ظهر امروز شنبه آنها از بند ۲۰۹ انفرادی زندان اوین تماس گرفته و گفته اند که در آنجا بسر میبرند. با حضور حداکثری خود باید کار کنیم که همه این عزیزان آزاد شوند. هدف از این بازداشتها جدا کردن افراد شاخص، صاحب نفوذ و صاحب کلام و موثر در تجمعات فردا روز جهانی کارگر و ایجاد رعب و وحشت در دل سایر فرهنگیان و جلوگیری از برگزاری اجتماعات اعتراضی فردا اول ماه مه است. آنهم با توجه به فراخوانی که شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان و سایر فرهنگیان و با فراخوانهایمان و با بیانیه هایمان پیام روز جهانی کارگر و روز معلم خود را داده و بر پیگیری مطالباتمان تاکید داریم. بنابراین فردا همه با هم با شعار معلم، کارگر اتحاد، اتحاد، و با تاکید بر اتحاد بین تشکلهای کارگری و جنبش اجتماعی مختلف و با فریاد عدالت طلبی و آزادی

گزارشی از فرهاد میرزایی از معلمان معترض در کرمانشاه از دستگیری معلمان و احضارها در آستانه اول ماه مه

شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان بازداشت شده اند. از گیلان آقای حبیب مرادعلی بیگی و عمو صفر و آقای بهشتی امروز بازداشت شده اند. همینطور در خوزستان آقای شیروانی که قرار بود فردا خود را به دادگاه معرفی کنند و امروز در مدرسه بودند، مامورین اطلاعات به منزلشان ریخته اند و ایشان ناگزیر امروز برای معرفی خود به سپاه مراجعه کردند. بنا بر آخرین گزارشات وقتی که آقای رسول بدایعی ورود نیروهای انتظامی به منزل خود ممانعت کردند و حکم قضایی خواستند، آنها بهزور وارد شده و در طبقه دوم منزل که ایشان اطاق مخصوص خود را دارند آنها با پتک اقدام به تخریب و شکستن در و پنجره اطاق کردند و وسایل شخصی ایشان را با خود

با سلام و وقت بخیر به شما عزیزان. همانطور که انتظار میرفت امروز حوالی ساعتی ۵ تا ۶ صبح روز شنبه نیروی های پلیس امنیت و لباس شخصی در یک حرکت هماهنگ و برنامه ریزی شده اقدام به آدم ربایی و بازداشت تی چند از فعالان جنبش مطالبه گری و فرهنگیان میدانی و کنشگر نمودند. از تهران آقای رسول بدایعی بازرس شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران، آقای جعفر ابراهیمی عضو شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان، آقای علی اکبر باغانی از بانیان و فعالان جنبش مطالبه گری که خود سابقه زندان داشته است و هم اکنون نیز عضو شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران هستند و محمد حبیبی دبیر کل

آزادی هشت نفر از بازداشت شدگان روز جهانی کارگر در بوشهر

بازداشت ۴ نفر از بازداشتی های دیگر ۷۲ روز تمدید شد

بنا بر خبر منتشر شده از سوی شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ظهر روز دوشنبه ۱۲ اردیبهشت بدنال تجمع حمایتی جمعی از معلمان در مقابل دادگستری بوشهر هشت نفر از معلمان بازداشتی تجمع سراسری روز جهانی کارگر در این شهر به اسامی حمید خجسته، محمد رضا اکبری، اردشیر صیادی، یوسف صیادی، فریدون شفیعی، محمد ملاکی و ناصر زنده بودی آزاد شدند. سپس با تهدید و با وعده اینکه دیگر بازداشتی ها نیز آزاد خواهند شد تجمع موقت خاتمه یافت. اما بعد معلوم

شد که باقی بازداشتی ها به اسامی رضا امانی فر، اصغر حاجب، محسن عمرانی و محمود ملاکی با حکم دادستانی برای مدت ۷۲ روز دیگر در بازداشت خواهند بود.

معلمان خواستار آزادی فوری و بدون قید و شرط همکاران بازداشتی خود و همه دستگیر شدگان روز جهانی کارگر هستند. بازداشت شدگان روز جهانی کارگر باید فوراً و بدون قید و شرط آزاد شوند. کمپین برای آزادی کارگران زندانی ۱۲ اردیبهشت ۱۴۰۱

از صفحه ۲۵

گزارشی از...

به خواسته ها و مطالبات مردم است. نه ایستادن در برابر خواسته هایه حق آنان و برخورد های خشن، احضار ها و صدور احکام زندان بلند مدت برای معترضین. بیایید از این رفتارهای سرکوبگرانه دست بردارید. چرا که حق گرفتنی است و نه دادنی و اگر میخواهید خیابان را ترک کنیم. حقم را بدهید. حق ما داشتن زندگی شرافتمندانه، افزایش حقوق متناسب با تورم و افزایش نرخ تورم و داشتن زندگی، آزادی تمامی فرهنگیان و کارگران و کنشگران زندانی، حق ایجاد تشکل و کانون های صنفی کارگری و معلمی، پرداخت بموقع حقوق کارگران و معلمان و مزد بگیران، تحصیل رایگان برای همه کودکان، بیمه و درمان رایگان و داشتن مسکن مناسب و قابل قبول و پایان دادن به پرونده سازیهای امنیتی، بازداشت ها، احضارها ست. معیشت، منزلت، حق مسلم ماست. به فریادهایمان، به مطالباتمان گوش دهید. فرهاد میرزایی عضو شورای عالی فعالان صنفی فرهنگیان در کرمانشاه. ارسال برای کمپین برای آزادی کارگران زندانی کمپین برای آزادی کارگران زندانی ۲۰۲۲ آپریل ۳۰، ۱۴۰۱ اردیبهشت ۱۰ Shahla.daneshfar2@gmail.com

فرهنگیان و کارگران زندانی و تمامی زندانیان سیاسی و حمایت از همه کارگران که حقوقشان نقض شده است به خیابان خواهیم آمد و روز جهانی کارگر را گرامی خواهیم داشت. در آخر تاکید میکنم که ما معلمان احضارها، دستگیریها و برخوردهای سرکوبگرانه و آدم ربایی های حکومت را شدیداً محکوم میکنیم و به ادامه بازداشت معلمان، کارگران و فعالین کنشگر اعتراض داریم و خواستار آزادی بدون قید و شرط همه زندانیان سیاسی هستیم. ما عدم اجرای عدالت و پاسخ ندادن به خواسته های برحقمان را محکوم کرده و کوتاه نمی آیم. ما دیگر به این درجه از استثمار و بهره کشی از نیروی کار خود و حقوق و مزد کم و تحمیل فقر و بی تاملی تنمی دهیم. و هشدار میدهیم به دولت که با سرکوب و زندان نمیشود جامعه را "امن" کرد. جز گوش دادن به مطالبات کارگران، فرهنگیان و ما مردم راهی ندارید. در هیچ دوره ای از تاریخ و در هیچ کجا از کره زمین هیچ حاکمی و حکومتی نتوانسته و نخواهد توانست که رضایت خاطر و یا سکوت مردم و جنبش های مطالبه گر و معترض را با تکیه بر تفنگ و فشنگ حاصل کند. رضایت و آرام کردن فریاد مطالبه گری فقط با گوش دادن

معلمان خواستار آزادی همکاران بازداشتی خود هستند اخباری از اعتراضات معلمان برای آزادی همکاران دربند

بی قید و شرط او و دیگر همکاران دربند خود شدند. معلمان سقز تاکید کردند در صورت عدم آزادی بی قید و شرط صلاح سرخی، روز پنج شنبه تجمع اعتراضی برگزار خواهند کرد.

- روز ۱۲ اردیبهشت جمعی از معلمان شاغل و بازنشسته، و فعالین انجمن صنفی معلمان کردستان (سقز و زیویه) با حضور در مقابل منزل صلاح سرخی که در آستانه اول مه دستگیر شده، همبستگی خود را با وی اعلام داشته و خواهان آزادی بی قید و شرط او و دیگر همکاران دربند خود شدند. معلمان تاکید کردند در صورت عدم آزادی بی قید و شرط صلاح سرخی، روز پنج شنبه تجمع اعتراضی برگزار خواهند کرد. بر اساس خبرهای منتشر شده پرونده ۹ نفر دیگر از معلمان سقز نیز به اسامی آوات رضوی، لیلا عنایت زاده، طاهر حامدی، طاهر قادر زاده، آمانج امینی، عزیز مرزی، احمد قادری و سلیمان عبدی دیگر به دادرسی سقز ارجاع شده است. بنا بر خبرها در روز جهانی کارگر حداقل ۶۰ نفر از معلمان بازداشت و زندانی شده اند. در میان این بازداشت شدگان محمد حبیبی، جعفر ابراهیمی، رسول بدائی، علی اکبر باغانی از اعضای کانون صنفی معلمان در تهران و محمود بهشتی، عموصفر و حبیب مرادعلی بیگی در گیلان قرار دارند. معلمان طی نامه ای به اتحادیه بین المللی معلمان و عفو بین المللی خواستار حمایت جهانی در برابر این سرکوبگری ها شده اند. علاوه با معلمان در روز جهانی کارگر عثمان اسماعیلی از فعالین شناخته شده در شهر سقز نیز بازداشت شده است. حزب کمونیست کارگری بر آزادی فوری و بدون قید و شرط تمامی دستگیر شدگان روز جهانی کارگر و همه معلمان زندانی و زندانیان سیاسی تاکید دارد. حزب با تمام قوا کارزار علیه سرکوبگری های رژیم در قبال مبارزات معلمان را ادامه میدهد. بازداشت شدگان اول مه باید فوراً و بدون قید و شرط آزاد شوند.

- روز ۱۲ اردیبهشت جمع بزرگی از معلمان در شهر سنندج دست به تجمع زده و با فریاد معلم زندانی آزاد باید گردد خواستار آزادی فوری همکاران بازداشتی خود شدند که در روز جهانی کارگر دستگیر شده اند.

- در شهرالیگودرز نیز روز ۱۲ اردیبهشت معلمان به مناسبت روز معلم دست به تجمع زدند و خواستار آزادی همکاران بازداشتی خود ابراهیم محمودی شدند. ابراهیم محمودی از بازداشت شدگان روز جهانی کارگر است.

- معلمان در شهر جلفا به مناسبت روز معلم تجمع کردند و با شعار های لطیف روزیخواه آزاد باید گردد، معلم زندانی آزاد باید گردد خواستار آزادی همکاران دربند و بازداشت شدگان روز جهانی کارگر شدند.

- عصر روز ۱۲ اردیبهشت روز معلم جمعی از معلمان و اعضای هیات مدیره انجمن صنفی معلمان کردستان (مریوان) به نشانه همبستگی با همکاران در بند و در اعتراض به دستگیری ها با خانواده معلمان همکاران بازداشتی خود اسکندر لطفی و مسعود نیکخواه دیدار کردند. و حمایت قاطع خود را از این دو عضو هیات مدیره انجمن صنفی معلمان مریوان اعلام نمودند.

- بنا بر خبرهای منتشر شده از سوی شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان روز ۱۱ اردیبهشت مسعود فرهیخته یکی از معلمان معترض در استان البرز پس از خروج از منزل ساعت ۷ صبح توسط سپاه استان البرز دستگیر شد و با چشمبند و دستبند به اطلاعات منتقل گردید و از وی خواسته شد که تعهدی مبنی بر عدم حضور در تجمعات بدهد اما مسعود فرهیخته با مقاومت در برابر این خواسته مامورین امنیتی ایستاد و اعلام کرد که چنین تعهدی نمیدهد و او را نگاهدارند. در نهایت او ساعت ۱۵ عصر همانروز آزاد گردید.

- روز ۱۲ اردیبهشت جمعی از معلمان شاغل و بازنشسته، و فعالین انجمن صنفی معلمان کردستان (سقز و زیویه) با حضور در مقابل منزل صلاح سرخی، همبستگی خود را با وی اعلام داشته و خواهان آزادی

زنده باد اول مه روز جهانی کارگر

حزب کمونیست کارگری ایران

۱۲ اردیبهشت ۱۴۰۱، ۲ مه ۲۰۲۲